

מועצה אזורית לב השרון

ישיבת מליאה מספר 41

ישיבה מיום 30.08.2026

נוכחים :

אלי אטון	-	ראש המועצה
יצחק יצחק		
טל מדר		
ארז אביעלי		
קובי רייך		
ישראל גרציאני		
מיכל גליק		
יוסי דיין		
אורנה הדר		
אפרים חגי'י		
רועי מימון		
קובי רייך		
מירב לביא		
נועה בנגלס יבין		
רום פור		

משתתפים נוספים :

עו"ד לאון אליעזר	-	יועץ משפטית
מר ניסן כנפי	-	מנכ"ל
מר שרון עזרן	-	גזבר
מר ניב גילינסקי	-	דובר המועצה
מר רוים פור	-	

שי שדה	-	מנכ"ל החברה הכלכלית לפיתוח לב השרון
גיא זרח	-	רואה חשבון

אורחים

רק שרים

גלית לוי

יהלי ויינברג

ד"ר ארנון שחר

אריה אוריאל

מאיה

מאירה

סדר יום:

1. דו"ח ראש מועצה
2. אישור תבחינים ועדת תמיכות 2027
3. הצגת הדוחות הכספיים של החברה הכלכלית
4. אישור עדכון שם רחוב-עין ורד
5. אישור הארכת שירות לעובדים
6. תברים

פרוטוקול

ניסן כנפי: חברים, ערב טוב. אני מתכבד לפתוח את ישיבה מספר 41. אנחנו נתחיל

קודם כל בהרמת כוסית, ואחר כך נעבור לדוח ראש מועצה.

אלי אטון יו"ר: טוב חברים, ערב טוב לכולם. שמח לראות אתכם. יש לנו פה כמה אורחים

מכובדים, אם זה בנושא מאגף הספורט, אגף החינוך, וגם נציגה של נשים

פורצות דרך, אנחנו נדבר על כולם. מה שאני מבקש כרגע שעל מנת למידת

לקח משנים קודמות אנחנו נרים כוסית לכבוד השנה החדשה בתחילת

הישיבה, כדי שכל הפורום יהיה כאן. תכף ימזגו לכולם את הכוסות, כולל

האורחים הנכבדים שלנו. אני חושב ששני בקבוקים לא הספיקו, אבל שיש

לכם.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: דרך אגב, רק שתדעו חברים, רק שתדעו היין הזה זה יין מיקב אוחיון. יקב

אוחיון זה יקב שנפתח בעת הזאת. וגם המתנות שלכם חברי המליאה מיקב

אוחיון במסגרת פיתוח התיירות הכפרית שלנו. יקב מדהים שכרגע התחיל

לבצור את הכרם שלו בגאולים יש לו שלושים דונם של כרם ענבים. הוא

בוצר, הוא מפיק 10,000 בקבוקים בשנה, ברמה גבוהה. והוא כבר בפיתוח

לפתח את מרכז המבקרים, את היקב עצמו, בשנה בשנתיים הקרובות. זה

עוד סנונית בדרך לפיתוח התיירות הכפרית בלב השרון שהולכת להוביל את

התיירות הכפרית בכל הארץ. אנחנו בכיוון הנכון. אני מציע לכל אחת ואחת

מכם קודם כל להיכנס לאתר של התיירות הכפרית של לב השרון. דרך אגב,

רק אם תרשמו בגוגל תיירות כפרית, ישר יופיע לכם תיירות כפרית בלב

השרון, שתבינו כמה אנחנו מובילים בנושא הזה. ותראו כמה מגוון עסקים

וכמה חוויות יש כאן ברשות שלנו בנושא התיירות הכפרית. כולם קיבלו?

ניסן כנפי: ותסתכלו שיש פה גאוות יחידה. תסתכלו על הבקבוקים אז הוא הקפיד

לרשום שהיין הוא מלב השרון.

אלי אטון יו"ר: טוב, כולם קיבלו? יופי. אז אנחנו נרים כוסית לקראת השנה החדשה. אני

רוצה קודם כל לאחל לכולם, לכולנו, לכם חברי המליאה שעושים עבודת

קודש, לכם האורחים והאורחות, לכל תושבי לב השרון ותושבי מדינת ישראל שתהיה לנו שנה טובה, שנה ברוכה, שנה של עשייה, שנה של שקט. אנחנו גם רוצים יצירה וגם חדוות היצירה וגם התפתחות וחדשנות, אבל קודם כל שיהיה לנו שנה משעממת בלי כל מיני אירועים שיעצרו לנו את התהליכים שלנו ברשות בכל נושא שהוא. שנה של ביטחון, שנה שנוכל לממש ולהמשיך את החזון של המועצה האזורית לב השרון. ולכם ולבני ביתכם שנה טובה מתוקה. ואיציק, אני אשמח שהסגן שלי יבוא לברך.

יצחק יצחק: טוב, אז אני מצטרף לברכתו של ראש המועצה. אז תהיה לנו שנה שקטה, זה בסדר, אבל שגם שתהיה שנה עם הרבה,

דוברת: שינויים.

יצחק יצחק: בדיוק, אנחנו לקראת שינויים במדינת ישראל.

דוברת: אמן.

יצחק יצחק: ידעתי, ידעתי שלזה את מכוונת, שנה של התחלות חדשות. אז אני מאחל לכולנו שבבחינה הלאומית כולנו נהיה יותר בטוחים וסמוכים, ושתהיה לכולנו שנה פורייה ושיתוף פעולה. ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

הנוכחים: אמן. שנה טובה, שנה טובה.

אלי אטון יו"ר: זה המחיר של הכוסות ב 10 אגורות.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: טוב חבר'ה, אנחנו נתחיל. אנחנו נתחיל ברשותכם, נכבד את האנשים המדהימים שהגיעו לכאן. בראש, אני רוצה לקרוא לגלית לוי, שהיא אחת משלוש נשים פורצות הדרך שנבחרו ב 2026. בערב שהיה ערב מדהים. גם מיכל, שהיא יושבת ראשה לשוויון מגדרי והיא מוזמנת לכל אירוע שקשור לשוויון מגדרי. ונועה שהפיקה את האירוע הזה, היא פשוט באותו יום חוותה את החוויה של להיות סבתא בפעם הראשונה, אז מגיע לה מחיאות כפיים.

מחיאות כפיים

אלי אטון יו"ר: אז אחרי שהיא זכתה באישה פורצת דרך, את הפרס קיבל,

נועה בנגלס יבין: אני לא אשתף פרטים.

אלי אטון יו"ר: הבעל נמצא פה, הוא דאג לקחת את זה ראשון למקום. כל הפרס לא מעניין

אותו מה היא זכתה, קודם זה, הוא לא סיפר, זה בסדר. הוא מיצה את היכולות שלו.

דובר: הוא מהעדה הכי טובה שיש.

אלי אטון יו"ר: אז בואי.

גלית לוי: מה אני עושה, מה אני עושה? טוב, אז קודם כל אני רוצה להודות באמת,

אני תמיד רוצה להודות למועצת לב השרון על זה שבאמת נתנו לי ובחרו בי

וחשבו שאני אישה מעוררת השראה וכל מה שיש בזה. אז באמת תודה לכם.

במיוחד לך. וכמובן לאיציק, ולטל, ולמאיה, אני מכירה כאן הרבה, ולנועה

וכל מי שהיה בכל הדבר הזה, אז תודה רבה קודם כל. אגיד שאני עובדת

במרכז לבריאות הנפש לב השרון כבר למעלה מ 34 שנים. אני האחות

הראשית של בית החולים, אני באמת שם עושה. אני מגיל 23 נמצאת

בתחום, מרגע שהתחתנתי עם בעלי ועברתי לגאולים מכפר מונש. אני

נמצאת גם בבית חולים וממש עשיתי שם דרך והגעתי בסוף להיות האחות

הראשית של בית החולים. בשביל בית החולים שלנו יש למעלה מ 350

מאושפזים. הבית חולים היום הוא בית חולים אקוטי, זה לא בית חולים

כמו שהיה פעם. לא באים ונשארים, אלא באים, מקבלים טיפול ויוצאים

החוצה. ואחד הדברים שהיה חשוב לנו מאוד לאורך השנים, לאורך השנים

האחרונות, זה החיבור עם הקהילה. בעצם להסיר את החומות של בית

החולים לב השרון, להסיר את כל הסטיגמה שקיימת היום כלפי בריאות

הנפש, ובעצם לאפשר לכל אדם לקבל טיפול מיטבי. כי יש המון סטיגמה,

ואם אני מגיע לבית חולים לבריאות הנפש, מה זה אומר עליי? וכולי וכולי.

זאת אומרת, באמת להסיר את הסטיגמה הזאת ולהגיע לקבל טיפול מיטבי.

כשאני נמצא במצוקה ושאני צריך טיפול להגיע ולקבל את הטיפול. אז זאת

עבודה שכבר למעלה, אני יכולה להגיד, 10 שנים של עבודה. עבודה עם

הקהילה, עבודה עם בתי ספר, עבודה עם הנוער, עבודה עם מתנדבים. יש לנו היום באמת איזה 300 מתנדבים אם לא יותר, וכל הזמן אנשים באים להתנדב. משהו שפעם לא היה, פעם היו מפחדים להיכנס לבריאות הנפש, היום אנשים נכנסים. אנחנו פתחנו המון סניפים בתוך הקהילה, יש לנו טיפולי יום, יש לנו מרפאות, החדר מיון שלנו פתוח 24/7 לכל אדם שצריך. אני יודעת שעדיין יש קצת פחד בצור משה. לפעמים אנחנו עובדים איתם הרבה בשיתוף עם יהודה וזה, לפעמים יש אנשים שבאמת בורחים וזה אנשים שאולי הסביבה מפחדת מהם, אבל האמת היא שאין מה לפחד. כי בסך הכל, מי שמאושפז אצלנו במרכז זה אנשים כמוני כמוך, שלפעמים מגיעים למצב משברי ולפעמים צריכים טיפול. כרגע המקומות שיכולים לתת זה באמת בית חולים פסיכיאטרי או מרכז לבריאות נפש, כפי שאנחנו קוראים לו. אני חושבת שיש שם אנשים מהממים, באמת צוות נהדר שעובד ונותן את הנשמה שלו ולא תמיד מספיק מוקירים את זה. ואני מרגישה שאני באמת מייצגת את כולם, את כל אלה שלא רואים אותם. לא רק את המתמודדים לא רואים, גם את אנשי הצוות לא תמיד רואים. ולפעמים באים בתלונות, בטענות. קורים דברים, בחיים קורים הרבה דברים, ולפעמים יש גם דברים מצערים. אנחנו יודעים גם בבתי חולים כלליים אנשים, שלא נדע, נפטרים, גם בבתי חולים פסיכיאטרים לפעמים אנשים יוצאים לקהילה ומתאבדים. זה דברים שקורים, זה לא בגלל שאנחנו לא היינו בסדר, אני אומרת את זה כאן כי זה קורה. ואחד הדברים שחשוב לנו זה לייצר את החיבורים האלה. שבסופו של דבר שמישהו משתחרר מלב השרון והוא שייך למועצת לב השרון יהיה לו כתובת. אנחנו הולכים לעבוד על זה גם כן, וזה רעיון שצץ לנו אולי שיהיה חיבור כזה, שזה לא רק חיבור דרך מערכת הבריאות, זה דרך דווקא מערכת הרווחה. ליצור איזשהו חיבור כזה שהמשפחה, שהמטופל ששייך ללב השרון מלווה על ידי מישהו מהמועצה ומישהו מאיתנו, ולעשות איזה חיבור כזה לחזרה יותר קלה לקהילה. זה עוד משהו שעכשיו אנחנו בדיוק מדברים עליו ואני חושבת שזה

מקסים. וזהו, אנחנו דוגלים בפתיחת השערים. יש לנו תערוכות, אנחנו עובדים הרבה דרך אומנות, דרך מוזיקה, אנחנו לא רק באים נותנים טיפול תרופתי. אנחנו עובדים דרך הנושא של רוחניות, של משמעות עבור האנשים שנמצאים אצלנו וגם עבור הקהילה. לכן יש לנו תערוכות. ניסן היה גם אתה היית. התערוכות מתחלקות עכשיו עומדת באוקטובר להיפתח עוד תערוכה, מזמינה את כולם. יש לנו מופעי מוזיקה. ביום חמישי הקרוב בשעה 7 בערב יש לנו מופע של נפגעי הנובה שעושים יחד עם פזמון הלב עם בית ספר רימון למוזיקה. הם מרימים מופע נהדר של שירים שהם כתבו והם הלחינו, כל האנשים שחלקם היו בנובה, לא חלקם, רובם היו בנובה, והם בעצם עושים הופעה. אז אתם מוזמנים, הכניסה היא באמת, אני יודעת שמגיעים נציגים, אבל אני חושבת שזה נורא חשוב שהקהילה תדע שהכול פתוח ואפשר להיכנס, לשמוע, ליהנות ממה שאנחנו עושים, וגם שיהיה חיבור. אני חושבת שבית חולים שהוא נמצא במועצת לב השרון זה כבוד לכולם. אנו נשמח להיות בחיבורים יותר קרובים. יש לנו ישיבות פעם בשבועיים יחד עם לירון, לפעמים עוד אנשים מצטרפים, והנה צירפנו כבר עוד מועצות. אנחנו עושים חיבורים נהדרים עם הקהילה כאן, וזהו. ואני לא יודעת על מה קיבלתי פה פורצת הדרך, אבל כנראה שאני בסדר, שאני בדרך הנכונה, אז תודה רבה לכם.

יצחק יצחק :

האמת שזאת ההזדמנות שלי להגיד את מה שאני הולך להגיד על גלית, כי את גלית אני מכיר כבר למעלה מ 30 שנה. וחברים, אני יכול להגיד לכם שהשגרירה של הבית חולים של המועצה האזורית לב השרון. אני לפחות עד אני לא רוצה להגיד עשרות מקרים, למקרים רבים, פניות רבות במהלך ה 30 שנה, והדלת הפתוחה שלה היא בעצם שגרמה לזה שהרבה תושבים שלנו שהיו במצב משברי אושפזו שם או קיבלו טיפול כזה או אחר. זאת ההזדמנות שלי להגיד לך גם תודה אישית לכל הפניות, ולפעמים גם ב 10, 12 בלילה אני נודניק מתקשר, אז להגיד לך תודה, וזאת סיבה טובה להיות

פורצת דרך. וחוף מזה מכיר את האישיות שלך ברמה האישית, באמת אישה מיוחדת במינה עם הרבה לב.

גלית לוי: אני אגיד שאני עושה את זה, איציק, באהבה. ואני עוד פעם אגיד שאין פנייה שאני לא אעזור, זה משהו שאני מחכה לפניו האלה רק בשביל לעזור. כי אני יודעת כמה זה להיות במצב מצוקה, שבן אדם שאין לו כתובת כמה זה קשה, כמה זה קשה למשפחה.

יצחק יצחק: לזה קוראים להציל נפשות.
גלית לוי: באמת אני לא סתם אומרת את זה, אני לפעמים אומרת למה אתם לא פונים? למה אתם לא פונים? בואו אני אעזור כמה שאני יכולה, כן? עד כמה שאני יכולה. אז תודה רבה, תודה לך איציק, תביא נשיקה, 30 שנה, תביא נשיקה, תודה רבה לך.

יצחק יצחק: לא שלא יחשבו שזאת הנשיקה הראשונה.
(צוחקים)

אלי אטון יו"ר: משפט אחרון לגלית. אנחנו בשנים האחרונות, לבית חולים לב השרון שקוראים לו פרדסיה יש סטיגמה, ואת זה אנחנו מנסים לפצח על ידי פעילות משותפת. וגלית ציינה את הפעילויות שיש. אנחנו השנה דרך תקציב שהשגנו ממפעל הפיס מקימים גינה קהילתית בבית החולים בלב השרון, שיתוף פעולה עם לב השרון. יש שיתופי פעולה בנושא של חינוך, בתי ספר, כיתות שמגיעים ויוצרים פעילות משותפת. ולכן אנחנו מבחינתנו בית חולים לב השרון הוא חלק מהמרקם שקוראים לו מועצה אזורית לב השרון. אנחנו רואים אותו כמקום שנותן מזור ומרפא וסעד לאנשים שצריכים את זה. אז תודה רבה.

גלית לוי: תודה רבה. אני אגיד שהשנה מבית ספר דרור, ושיהיה בהצלחה.
אלי אטון יו"ר:

גלית לוי: הגיעו לנו 60 תלמידים מבית ספר דרור, זה היה הישג. כולם רוצים לבוא ללב השרון, אני לא יודעת למה, אבל, סתם. והשנה אנחנו נמצאים עם פרויקט שנקרא פרויקט תקווה.

אלי אטון יו"ר: אוקיי.

גלית לוי: יש כל כך הרבה מה להגיד, אבל תודה. נראה, גזור למזכרת. תודה רבה לך, תודה, תודה.

אלי אטון יו"ר: תודה רבה לך, תודה, תודה. אנחנו נעבור, היום בבוקר היינו בבית ספר דרור וברכנו את המורים ואת המנהלים ואת המורות לקראת פתיחת שנת הלימודים, ופגשנו שמה משהו יקר, אני מניח שכולכם מכירים אותו יוסי שבת. תעמוד יוסי. את יוסי אני מכיר בשני רבדים, קודם כל הוא חינוך את הילדים שלי, דבר ראשון. וזה ולחנך את הילדים שלי זה לא פשוט והוא הצליח, אז ישר כוח. ודבר שני, הוא מוסד, הוא מוסד בדרור. ויוסי, אתה מוזמן לכאן. הוא זכה בפרס החינוך הארצי, אנשי חינוך מצטיינים לשנת תשפ"ו. מטעם משרד החינוך. לא הרבה מורים מקבלים את זה. אז בוא נקרא את זה ככה, יוסי שבת היקר תעודה זו מוענקת לך על זכייתך בפרס החינוך הארצי לאנשי חינוך מצטיינים לשנת תשפ"ו מטעם משרד החינוך. אנחנו מבקשים להביע את הערכתנו העמוקה על תרומתך המשמעותית והמתמשכת לעולם החינוך בלב השרון. בזכות המסירות הרבה, המקצועיות, האמונה בכל תלמיד ותלמידה וההשקעה הבלתי פוסקת לאורך השנים, זכית להשפיע על דורות שלמים של ילדים ובני נוער, להוביל, להעניק השראה ולפתח מצוינות לצד ערכים ודרך ארץ. בדרכך המיוחדת הצלחת לראות כל תלמיד באמת, לחזק, להעצים וללוות, תוך טיפוח סביבה חינוכית מבוססת על אכפתיות, אחריות ותחושת שייכות. תודתנו נתונה לך על העשייה הרב, על הנכונות לתת מעצמך בכל יום מחדש ועל המחויבות העמוקה לחינוך ולדור העתיד, באהבה והכרה ממני ומכל תושבי לב השרון. עלה והצלח. אשמח שתגיד כמה מילים.

יוסי שבת: וואו. קודם כל תודה רבה, לא מובן מאליו. טל שאלה אותי מקודם מה היה התהליך. אז היו ראיונות במחוז, זכיתי במחוז, ואז הגעתי לארצי והייתה ועדה. וכשהגעתי לשם אמרו לי ספר על עצמך. אז אמרתי ואני אגיד את מה שאני אומר עכשיו. קוראים לי יוסי שבת, ואני מורה בקריית חינוך דרור

איזה 27 שנים, 34 שנים במערכת. אני בא כל יום מפתח תקווה לדרור כי אני בא, ואיתי מגיעים אליכם לריאיון הזה, לוועדה הזאתי, כל תושבי לב השרון. וככה אמרתי תלמידים, הורים, קהילה, אני מחובר לקהילה הזאת בנימי נפשי. אני לצערי הרב או לשמחתי, תלוי איך מסתכלים על זה, לקחתי על עצמי תפקיד בשנים האחרונות שאני מחובר אליו ברמה הכי ערכית שיכולה להיות הפכתי להיות קצין הנפגעים של בית ספר דרור. אני מלווה את כל המשפחות של תלמידי בוגרי דרור, ואני חושב שבזכות זה ובזכות הקשר שלי עם כל הבוגרים והמכתבים שקיבלתי וכאלה אז הכירו אותי בארצי וזכיתי. זה משהו שהוא לעתיד ואני כל הזמן 27 שנים רק מנסה להתחדש. אז רון זרק לי היום איזה משהו ואמר לי יוסי, אין כמוך שיתאים לתפקיד, משום שאני בקשר עם הבוגרים, כולל ניב למשל, לנסות ולהרים שוב את הפרויקט הזה של לחבר את הבוגרים של דרור לדרור. הוא אומר שהוא רוצה שאני אוביל את זה כי אני בקשר עם המון. כולל עם הילדים שלך, וכולל עם עוד, ועם מורים. סגנית מנהלת חטיבת הביניים שלנו, חטיבת הנעורים שלנו, היא בוגרת דרור מחזור. יש לנו. אז תודה רבה לכם על האמון, תודה רבה לכם על הפירגון ושנמשיך לעבוד, ושכל בוקר אני אמשיך לעבוד.

אלי אטון יו"ר: יש לנו חוב קטן, נציגים מאיתנו שהתמודדו במכביה ולא היו פה בארץ בשיבת המליאה האחרונה. אז נמצא פה איתנו יהלי ויינברג, שהוא קפטן נבחרת הנערים של ישראל בכדור מים שזכתה במדליית זהב במכביה. אז נקרא ביחד. אז תעודת הוקרה זו מוענקת לך, יהלי ויינברג, כהוקרה להשתתפותך והישגיך המרשימים במכביה ועל הייצוג המכובד של המועצה האזורית לב השרון. תודה על הרוח הספורטיבית, המסירות, ההתמדה והמחויבות לערכי הספורט והמצוינות. אנחנו גאים בך, מאחלים לך המשך הצלחה והישגים רבים. אנחנו בטוחים שתביא הישגים רבים. וזאת גאווה שהספורט בלב השרון לאט לאט מגלה ניצנים לא רק של קיום, אלא גם ניצנים של מצוינות, ניצנים של הישגים, ואנחנו מטפחים ונמשיך לטפח כל

אחד ואחת שיגיעו ברמה ההישגית לתוצאות כמו שאתם הגעתם. אז זה שלך, יישר כוח ותמשיך ככה. זהו. טוב, אז אנחנו נקרא פה עכשיו גם לעוד אחד, שזכה במקום רביעי במשחקי הפאדל. מכירים את המשחק בשם פאדל? מוכר לנו קצת? אז נקרא לדוקטור ארנון שחר, שלפני שנה הבת שלו, הבן שלו היה תלמיד מצטיין, נכון? אז בוא, אתה מוזמן, דוקטור ארנון שחר. אז ארנון שחר שהוא דוקטור, הוא זכה במקום רביעי בתחרות הפאדל. אז כן, אותו דבר, הוקרה על השתתפות במכביה, הישגים מרשימים.

דובר : מה זה פאדל? אני לא יודע מה זה פאדל.

דובר : אולי צור משה,

דובר : כולם לא יודעים מה זה פאדל. יודע משה.

אלי אטון יו"ר : והייצוג המכובד של המועצה האזורית. אנחנו רואים כל אחד ואחת מכם שבא ומייצג במכביה גם קבוצה, ומייצג כתושב לב השרון ומייצג את המועצה זה כבוד לנו. תודה על הרוח הספורטיבית, המסירות, ההתמדה והמחויבות לערכי הספורט והמצוינות.

ארנון שחר : תודה רבה.

אלי אטון יו"ר : גאים בך, תמשיך, ובקרוב יהיו עוד הרבה מגרשי פאדל.

ארנון שחר : אמן.

אלי אטון יו"ר : תודה רבה.

ארנון שחר : תודה רבה. מקום רביעי באישי, מקום שני של ישראל במכביה כנבחרת. בחרתי לא לשחק בגילאים שלי, בחרתי לשחק עם הילדים הדרדקים בני 20 ו-22. אז הצלחנו להגיע למקום הרביעי באישי, למרות שרדפתי אחרי הילדים האלה. כרופא רואה את זה כדרך חיים בשבילי, בשביל המטופלים, שהילדים שלי שיראו בסופו של דבר כמה הספורט חשוב לנו. אנחנו צמאים בספורט, במיוחד גם בתשתיות שלנו פה. צמאים בספורט, לא הספורט שאני גדלתי ושיחקתי, שזה נבחרת ישראל בטניס. אנחנו צמאים למגרשים, לתשתיות בין אם זה של טניס, בין אם זה של פאדל. יש המון המון פאדל

ברחבי המדינה, אנחנו כבר באזור ה 200 מגרשים, וזה הולך והרצועה עכשו מתרחבת. אבל זה לא משנה איזה ספורט זה, בסופו של דבר אנחנו רוצים שאנשים יעשו ספורט, ייהנו, יצרכו את זה גם קרוב לבית, שזה לא רחוק מהבית. ואני עושה את זה מאהבה וכיף. ובסופו של דבר זה הקיום שלי, כי אחרי זה אני צריך לטפל באנשים ואז אני צריך גם להיות בריא. אז תודה רבה על הפירגון, תודה רבה.

אלי אטון יו"ר: תודה רבה. ואחרון חביב, נמצא כאן מישהו מסתתר, הוא מכסה את הפנים. עד היום הוא היה ידוע כבעלה של אוקיי? בעלה של שרון אוריאל, יושבת ראש הוועד המקומי של חירות, ואחרי המכביה הזו יצא לעצמאות. אריה אוריאל זכה בשש מדליות במכביה אחת זהב, שתיים כסף בשלושת מקצי הטריאתלון, בשחייה, בריצה, אופניים, וכולל מדליית פנישר שהוא יגיד לנו מה זה. אז אריה אתה מוזמן. דרך אגב, בישיבה הקודמת לא היה לו זמן בשבילנו, הוא טייל באירופה, עשה חיים, אבל זה שלך, באותו נוסח כמו שאמרנו, זה בסדר. אז מוענק לך כאות הערכה של המועצה האזורית לב השרון.

אריה אוריאל: תודה רבה.

אלי אטון יו"ר: על הישגך. איך בגיל 30 אתה (לא ברור)

אריה אוריאל: אני יכול להגיד שאני מתחרה בתחרות הבאה, טריאתלון אילת, והמטרה שלי לשפר את השיא האישי. אז עדיין אפשר להשתפר ולהתחזק גם בגילאים מופלגים. אבל המכביה התחילה אצלי כאיזשהו סוג של חלום, לצעוד במשלחות, כי זה נראה לי מאוד מרגש, מאוד מיוחד לצעוד על המסלול משהו מיוחד. וזה בעצם היה יעד עשיתי עונה של תחרויות, הייתי צריך להיות מדורג ברביעייה הראשונה ולקבל סלוט למכביה. הייתה עונה, הצלחתי להגיע שני בדירוג הכללי וקיבלתי את הסלוט. הייתה מלחמה, דחו את המכביה בעוד שנה, ובעצם התחרתי במכבימן. מכבימן זה בעצם ארבע תחרויות זה טריאתלון, זה שלושה קילומטר מים פתוחים, חצי מרתון

ותחרות נגד השעון באופניים. אז היה לי את ההזדמנות באמת לא להתעכב על המדליות לזכות בהרבה מדליות, ויהיה אחלה.

אלי אטון יו"ר: אם אתה רוצה להפוך את הזיעה לכסף אפשר.

אריה אוריאל: זה לא משנה באמת.

אלי אטון יו"ר: עוד לא מאוחר.

אריה אוריאל: מה שחשוב הוא שהיה יעד ואני השגתי אותו, ועכשיו אתם מתחילים שנה חדשה עם הרבה יעדים למועצה וכל מיני כאלו. אז אני לא רוצה לבאס אתכם, הסטטיסטיקה מלמדת שרק 10% גג 20% מהיעדים שכל מחלקה מציינת לעצמה באמת קורים. אני מזמין אתכם לבדוק את הסטטיסטיקה לאורך השנים של המועצה, תופתעו לגלות שאתם שמה ומטה. אבל זה לא כולם ככה. אתם יודעים, סטטיסטיקה נבנית מכאלו שעושים 100%, 80%, 90% מהיעדים, וכאלו שגם אפס, 5%. אז אני רק רוצה לאחל לכם שתהיו באלו שעושים את הסטטיסטיקה בצד הגבוה. ושיהיה שנה טובה.

אלי אטון יו"ר: תודה רבה. תודה רבה לכם, אתם מוזמנים להישאר באהבה גדולה ובשמחה. ואנחנו נמשיך כרגע בדוח ראש המועצה, נעשה את זה כמה שיותר מהיר. אנחנו ממשיכים, חברים, תודה רבה.

דובר: הזמנתי לכבודך שח.

דו"ח ראש מועצה

אלי אטון יו"ר: טוב, אני רוצה לעבור במהרה על דוח ראש המועצה, כדי שאנחנו, תכף יבוא עוד בן אדם ויהיה לנו גם פורום לישיבה עצמה. רוצה לדבר על דיוני 553.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: דיוני 553, אנחנו רוצים להתחיל, בוא נעשה את זה. רק שנייה, סליחה, אני מתנצל. במסגרת הדיווחים יופיעו שני אנשים. מאיה, מנהלת אגף החינוך שלנו, תציג בקצרה את נושא החינוך, פנינו לאן,

מאיה גניש: להגיד על חינוך בקצרה ולי

אלי אטון יו"ר: כן.

מאיה גניש: זה לא כל כך מדהים, אבל בסדר.

אלי אטון יו"ר: כן, ולאחר מכן ניב יציג את המחלקה שלו, את מחלקת הדוברות וכמה נושאים אסטרטגיים. תודה. בבקשה מאיה.

מאיה גניש: טוב, אז אין כאן הרבה אנשים שלא מכירים אותי, אז אני מאיה מנהלת את אגף החינוך כל השנה השלישית, ככה סקירה ממש. אצלנו השנה הגיעו למוסדות הלמידה 4,825 ילדים על יסודי יסודי וגני ילדים, פריסת בתי ספר. יש לנו בתי ספר ממלכתיים ארבעה, שניים דתיים, קריית חינוך אורט ושניים חינוך מיוחד, ששייכים ללב השרון שנמצאים בתחום בשרון. מה היה לנו עד היום בשנתיים האחרונות? אז אני אחלק את זה לשלושה חלקים. נדבר על הפיתוח וחזית התשתית, שדרוג מערך פדגוגי חדשני. אז מה שעשינו זה באמת לפתח ולחזק את התשתיות, הצגנו את הארגון מחלקת החינוך הפכה להיות אגף, יש לנו צוות מוביל מוכשר שנמצא בתוך הענף, וגם לבתי הספר קבענו הרבה מאוד נהלים ושגרות עבודה, ורק כך מתחילים לעבוד. מרחבי חינוך וייחודיות אנחנו פתחנו השנה, לאחר שבתי ספר הוכשרו במשך שנתיים, אנחנו פתחנו תראי בחירה. יש לנו בסך הכל כ-10 ילדים שעברו מבית ספר אחד לשני, וזה אומר הרבה על בתי הספר היסודיים שלנו, העבודה המצוינת שהם עושים. רצף וניהול שדרגנו את מערך הניהול בעל יסודי. נכנסה מנהלת לחטיבת הנעורים, חדשה, ששמה מיכל, והסגנית בשם לימור, תושבת שלנו, כמו שהציגו בהתחלה. גם לחטיבת הביניים. כל התהליך של מצוינות רשותית לתוכנית 720, זכינו בקול קורא. לב השרון נכנסה גם למצוינות וגם לתוכנית 720. היום כבר הייתה ההדרכה הראשונה על איך (לא ברור) החינוך בבית הספר. כל מה שקשור לחזית טכנולוגית ומדעים, גם לבגרות מדד ITEM, שגם כאן יש לנו הדרכה וליווי של המחוז. מצוינות במתמטיקה, שפה, מדעים. הפעלנו המון תוכניות אזוריות, לתלמידים מצטיינים. הם מצטיינים הם תלמידים מצוינים, לא צריכים להיות בעלי הישגים גבוהים כדי להיכנס לתוכנית. התחום השני אנחנו מטפחים את ההון האנושי לצד מעטפת שלמה למשפחות. כמובן, בראש ובראשונה אנחנו מחזקים את ההון האנושי

החינוכי. הרבה מאוד התמקצעות וחוסן בבתי הספר. השתלמות שאנחנו עושים במסגרת המועצה וגם במסגרת הבית ספרית. זה גם בזכות זה שאנחנו מסיימים את היום שלנו בצורה רגועה. צוותי החינוך יכולים לעשות הרבה מאוד עבודה. פיתוח תומכות הוראה נתנו לזה הרבה מאוד מקום. הן גם מקבלות הכשרות, גם מקצועי וגם הרבה מאוד שיחות ביחד איתן עם האגף. יש מעטפת לתומכות החינוך גם בגנים. יש לנו ועד גנים, ועד סייעות וועד גנים. גם הרחבנו והנגשנו את כל המענים לגיל הרך. איך אנחנו שומרים על הרצף לאורך כל היום. הרבה מאוד שיתוף פעולה עם חזון עמוס. יש הרבה מאוד פידבקים חיוביים גם מצד ההורים וגם מצד הצוותים החינוכיים. מה שנראה בהתחלה שהיה אירוע גדול איפה הם יעבדו. אז אנחנו מאוד מאוד שומרים להם על הזכויות בתוך המועצה. הרבה מאוד פעילויות, כל פעילות הם נמצאים איתנו. פתחנו גם זמן משפחה שעבד מצוין בגנות הדר נורדיה. אנחנו שנה הבאה נעתיק את זה למקום אחר, באחד מהמבנים שלנו ביישובים, כי שם נפתח גן, וחיבוק מקום. תוכנית ייעודית מגן חובה עד כיתה, כדי ליצור את השייכות, קהילתיות והתנדבות בלב השרון. דבר שלישי זה מנהיגות ומעורבות, שיתוף ציבור. יש לנו את פורום חינוך והנהגת הורים שאנחנו נפגשים באופן קבוע ושוטף, ששמה אנחנו משתפים, גם שומעים וגם משתפים. יש לנו מנהיגות צעירה, פרלמנט ילדים, שזאת יוזמה מצוינת מכל בתי, מכל בתי הספר. מגיעים לכאן לישיבות ומפגשים במהלך השנה. מהחינוך המיוחד הרחבנו גם מה שעושים הנוער, תרבות וקהילה, וגם מה שאנחנו עושים בתוך אגף החינוך, כדי באמת ליצור מעטפת שלמה ורחבה והרבה מאוד תוכניות לקבוצת מנהיגות. קראנו לזה קבוצת הלב. יישלח מידעון מסודר להורים, גם כל מה שקשור להיבטים לימודיים, גם רגשיים וגם חברתיים. יש הרבה מאוד פעילויות שמחברות בין היישובים. פנינו לאן, אנחנו נוביל בשלושה מרכזים מרכזיים גם את החינוך החברתי ערכי, גם את ההכלה בחינוך מיוחד, וגם את המצוינות כמימוש מדיניות. בשבוע שעבר, ביום חמישי, היה לנו כנס פתיחת שנה

שברוח הפדגוגיה בהתהוות, בהשתתפות מפקחות, מנהלים וגננות. היינו כ-70 אנשי צוות. היה כנס יפה מאוד ומרשים, ושלקחו ממנו הצוותים החינוכיים כבר לתוכנית העבודה. הדרכות בבתי הספר אנחנו בכל בתי הספר היסודיים. יש את תוכנית 100 ו-100 למצוינות, בדרור יש את מדד בגרות היי טק. מצוינות רשותית, מערך ברמה של כל המועצה ביחד, וליווי והדרכה בבית ספר דרור כדי לקדם ולהעלות את ההישגים. ב-720 שקיבלנו את, זכינו בזה, באמת לא הרבה, לא הרבה בתי ספר נכנסו. אנחנו נלמד את זה השנה בשכבת, זה מתחיל בשכבת כבר עם הטאבלטים. איך אנחנו באמת יוצרים את מנוע הבינה המלאכותית שייתן גם נתונים בזמן אמת, איך אנחנו רוצים לפתח את ההון האנושי בבית הספר, איך אנחנו הופכים את הילדים ללומדים עצמאיים. לקבל החלטות מושכלות וליצור התאמה מדויקת לכל תלמיד לא צריכים לחכות שאחד התלמידים יסיים את המשימה שלו כדי שהשני יתחיל. בשנה הבאה אנחנו פותחים במשמרת את גן נפלאות איך אנחנו נותנים מענה גם לילדי גן, כל הגנים וגנים של חטיבה צעירה, שלא עברו אפיון בזכאות כדי לקבל שם מענים רגשיים, במיוחד אנחנו מתמקדים בניתוח התנהגות. כל תוכנית ה-STEM שהם יתחילו בגנים מאוד חשוב לנו ליצור את הרצף. לא ישר להגיע לתיכון אלא באמת להתחיל את זה מגנים כבר במדע, טכנולוגיה, מדעים והנדסה.

דובר : על סמך מה זה נבחן?

מאיה גניש : ה-STEM?

דובר : כן.

מאיה גניש : זה, יש לנו כבר גננות שמתחילות, אוקיי. בשיתוף בשיתוף הפיקוח הן בחרו גננות מובילות, אבל זה לא רק הן, הן יעשו את הפיילוט וזה יהיה לכל הגנים. התחדשות בכל מה שקשור גם אלינו גם אנחנו צריכים עכשיו להחליף מפקחות. אז יש לנו מפקחת על הגנים שהייתה בחינוך הדתי, ענת יצאה, הגיעה אלינו שרה. מפקחת בתי הספר גילה זילברשטיין ביסודיים, קיבלנו את מרב מזור. ובדרור נורה ברהן שעשתה עבודת קודש, עבודה

מצוינת בדרור, ומקבלים את מלי. כמו שאמרתי, גם בשינוי בהנהלה, ועברנו מקרן קרב לתוכנית אל"ן, שהיא תוכנית שנותנת את אותו מענה רק בהרבה יותר, הרבה יותר מהנים עבור הילדים. שגרות ניהוליות אנחנו השנה פתחנו כמה שגרות שיתנו מענה באמת גם פנים אגפיות, גם איך אנחנו מפתחים את המנהיגות, גם מבתי הספר וגם בתוך המועצה, את הפורום הרשותי. אז יש לנו חמישה מפגשים בהשתתפות כל השותפים, עוד מפגשים של מנהלי בתי הספר, ששם גם הם יקבלו הדרכות מקצועיות, גם העצמה. יש לנו את צוות צמ"ח, צוות מועצתי חינוך מה כמו שיש צוות עיר שנפגשים אחת לחודש עם כל המפקחות של כל הרצף מעונות, בתי ספר, גני ילדים, תיכון וכולי, ונפגשו באוגוסט כהכנה ממוקדת מפנינו לאן. כולם מדברים באותה שפה. קולות החינוך אז יש לנו, זה מה שאנחנו, זה השם קולות החינוך, איך אנחנו מחברים את החינוך לקהילה שהם יהיו יותר מעורבים. אנחנו נשמח שהורים יגיעו, שיהיה יתקיים ערבי הורים גם את הגשר לקשר של החינוך המיוחד, שאנחנו מקיימים אותו במשך שנתיים. באוקטובר נובמבר מתוכנן מרחב חינוך בימות שיתוף, כל בית ספר יציג את התפיסה החינוכית שלו. שולחנות עגולים שני ערבים שמתוכננים בתחילת השנה ובסופה, ששם נוכל לפתח דיון מעמיק, לשמוע את הקהילה. וערב הוקרה לצוותי החינוך, בשנה שעברה קיימנו את ערב הקהילה והגיעו, הגיעו כ-200 אנשי צוות, אנשי צוותים, צוותים חינוכיים, כל הרצף. מקווים השנה לעלות, וזה, זה באמת אומר הרבה על הביחד החינוכי. זהו, אלה מעגלי העשייה שלנו, זה באמת בבריק. אלי עמדתי ביעד. אנחנו נמשיך ביחד לבנות את מערכת החינוך, כמובן בשיתוף ההורים וצוותי החינוך.

אלי אטון יו"ר: מאיה, תודה רבה. אם יש מישהו, מישהו שרוצה לשאול שאלה לפני שאנחנו ממשיכים?

אפרים חגי'ג: אני יכול לשאול שאלה, ראש המועצה? היה את לב רחב הזה שאמרתי,

מאיה גניש: כן.

- יצחק יצחק: כאילו הבנתי שהמקום, הם יצאו מהמקום, כאילו המקום עבר, יש משהו שמקבל מעטפת במקום הדבר הזה כאילו?
- מאיה גניש: אני אדבר על מה הולך להיות בפנים ואחר כך מי שיש לו, איפה הוא הולך להיות. איציק, אולי אתה יותר במקום הלב הרחב?
- יצחק יצחק: כן.
- מאיה גניש: בסדר? אז אני רק אגיד. זה היה בשיתוף פעולה עם ורד.
- ורד: צהרון, רק.
- מאיה גניש: עם צהרון כן? על צהרון אתה מדבר נכון?
- אפרים חגי'ג': כן, כן.
- מאיה גניש: אה, אולי גם בקשה שלהם או דרישה אני אגיד, או ככה לאחר שיח לצאת, מה שהם לא יוכלו לקיים את הצהרון, ולכן נתנו מענה ביחד עם קהילת ההורים של שפטרמן, כל הקהילה, כדי לפתוח צהרון שהוא יהיה מטעם. ממשיכה אותו מי שכבר עבדה בשנה שעברה, בחורה בשם לימור. ביחד עם אומץ דאגנו להם גם למחיר ל 1150 שקלים שהם משנים, שזה מחיר באמת סופר מסובסד, כמו שבפלא ההדרים ובבית ספר הדר השרון. ולגבי העמותה איציק יודע יותר.
- יצחק יצחק: אנחנו מנסים לאתר מקום. רותם ואני כבר בדקנו איזשהו מקום אחד. פונקציונלית אני לא חושב שזה מתאים לצרכים שלהם, כי הציווד שלהם בסדר הבסיסי נמצא באחד המבנים בשפטרמן, ואני מקווה שנמצא להם מקום. רותם ואני עושים איזושהי חשיבה מה נכון ומה מתאים לצורך הפעילות שלהם. במקור, הפעילות שלהם לא הייתה להפעיל צהרונים, בסדר? זה היה מה שנקרא שהוא הסדר, הסדר זמני, לכן במסגרת מחלקת החינוך אז עשינו את השינוי הזה.
- אפרים חגי'ג': אבל זה מערכת כאילו, זה מעטפת שנתנה,
- מאיה גניש: כן. אבל,
- אפרים חגי'ג': אנשים שאין להם יכולת.
- מאיה גניש: אותם הורים שרוצים,

- טל מדר: כל הורה שצריך יכול, רגע, זה חשוב להגיד כל הורה שהיה זכאי לקבל את הסיוע לפני, יהיה גם זכאי לקבל את הסיוע עכשיו.
- אפרים חגי'ג': לא השתנה שום דבר מבחינת.
- יצחק יצחק: בכל מקרה, אנחנו התחייבנו לראות את המענה הזה, לנסות לאתר מקום שיענה לצרכים, שהיה,
- אלי אטון יו"ר: ההפך. רק שנייה. ההפך הוא הנכון, מכיוון שברגע שזה בא דרך המועצה, יש לנו את היכולת לבחון את הצרכים האמיתיים של ההורים ואנחנו נותנים להם את כל המענה. לא יהיה ילד שירצה להיות בצהרון וההורים שלו לא יוכלו לשלם, שהוא לא יהיה בצהרון. זה,
- מאיה גניש: אני רק,
- אלי אטון יו"ר: זו מדיניות. זה,
- מאיה גניש: אני רק רוצה להוסיף שהם גם דרך התמי"ת, האומץ, כך שהם יקבלו הרבה יותר מענים לכל המשפחות שזכאיות לקבל.
- יצחק יצחק: מה גם שגם העלות יותר נמוכה.
- מאיה גניש: כן.
- מיכל גליק: אני רוצה לומר שבח קטן קודם כל, שאפו ענק מאיה, ואתה ראש המועצה, על הדחיפה קדימה בחינוך, זה ניכר. אני רוצה להעלות נקודה קטנה של מושב משמרת שזקוק כבר מזה שנתיים, הצפנו את הנושא שחסר לנו מבנה נוער. שנה שעברה היה גן שהוא לא באמת היה בשימוש, הגנים, יש יוזמה נהדרת,
- אלי אטון יו"ר: מיכל מיכל זה לא על סדר היום.
- מיכל גליק: חייבת להגיד,
- יצחק יצחק: כבר בסדר היום יש תב"ר על זה.
- אלי אטון יו"ר: נכנסת לא לדלת פרוצה, לעולם פתוח.
- מיכל גליק: בסדר אז אני עושה פרטנו לחברים.
- אלי אטון יו"ר: אבל מיכל, אנחנו דיברנו על זה שאני עומד בדברים שלי.
- מיכל גליק: טוב.

אלי אטון יו"ר: טוב רבותי, נעבור לניב. מאיה. סליחה רגע אני רוצה להגיד בהזדמנות הזאת תודה רבה למאיה ולאגף שלה. חשוב שכולם נשמע את זה ונקשיב, אני מציע שכולנו נקשיב. אנחנו חברי מליאה, אנחנו חברי הדירקטוריון, ואני באמת מציע לכם, לא פעם ולא פעמיים, פעמיים בכל ישיבה, לבוא מדי פעם, לפעמים אם יש זמן, ולהיות ולראות איך המחלקות והאגפים פועלים. וכאילו בחודש יולי אוגוסט הרבה אנשים יוצאים לחופש, אבל אגף החינוך זה התקופה הכי קשה שלו, והתקופה הכי קשה בשיבוצים וגם שיפוצים, אוקיי? ואנחנו רואים איך גם בנושא בחינוך המיוחד, שזה מאות מאות מאות תלמידים, וכל הורה וכל ילד זה עולם ומלואו, ואנחנו עושים את המקסימום כדי להתאים את עצמנו, לעשות תיאום ציפיות בין הרצונות של ההורים למצב הקיים. והצלחנו ברוב המוחלט לתת את המענים המלאים. לא נכחיש, יש מקומות שהורים לא הצליחו לקבל את כל המענה, וזה אחדים גם משיקולים מקצועיים ולא דווקא אי רצון לתת שירות מסוים ומענה מסוים. אז שאפו מאיה על העבודה שאת עושה, על המהלכים שאת מממשת את החזון שלנו חזון של חדשנות, מצוינות, פתיחות. ואני צופה לנו בשנים הקרובות שאנחנו נראה באופן ישיר את את הפירות של כל המהלכים האלה. אלה מהלכים לא קלים, לא, רובם, חלקם לא פופולריים, אבל מה לעשות, מי שמנהיג ומנהל והוא בעל חזון לא מסתכל מהיום למחר, אלא מסתכל מהיום לשנים, וככה צריך לראות. שאפו ותודה רבה לך.

מאיה גניש: תודה רבה.

אלי אטון יו"ר: על הדרך,

מאיה גניש: חג שמח.

יצחק יצחק: פתחת את הישיבה?

אלי אטון יו"ר: אז לא, זה עדיין סדר היום, אנחנו,

יצחק יצחק: פתחת את הישיבה.

אלי אטון יו"ר: יש סדר יום, ופתחנו את הישיבה, כן. אז אני בבקשה, בואו.

דובר: הישיבה לעצמה נפתחה, אז בסדר?

אלי אטון יו"ר: טוב.

דובר: הצבעה. עכשיו יש לי קוורום.

אלי אטון יו"ר: לזה אני לא חייב קוורום.

דובר: לא, לא בדוח, לא, רק בהצבעות כן.

אלי אטון יו"ר: כן.

(מתארגנים)

ניב גילינסקי: טוב, אז ערב טוב לכולם. בעצם אה להציג בדקות הקרובות זה בעצם את

הסיכום סוג של הכולל של העבודה שלי כאן במועצה. בעצם מה, מה כולל

התפקיד שלי כדובר המועצה בכלל, של מערכת הדוברות. הסיבה שאני

קורא לזה לא מחלקה, בטח לא אגף, אנחנו לא בגדלים האלה. הסיבה היא

שפשוט רוב העבודה שלי היא בשיתופי פעולה מול האגפים והמחלקות

השונות. אני עובד לבד מולם, אבל כמו שחקן כדורגל שעומד באמצע מגרש

ומוסר כדור, מקבל כדור, בלי שיתופי פעולה טובים אני לא אצליח להתקדם

בעבודה שלי, ויותר כמו זה, אני לא אצליח להראות את העבודה היפה שהם

עושים כאן במועצה. אז נתחיל ונתקדם. בעצם מה הייעוד שלנו בדוברות?

לעצב את הסיפור של לב השרון. יש לנו כ 24,000 תושבים. לכל אחד יש את

הסיפור שהוא רואה. הוא פותח את העיניים בבוקר, יוצא מהבית, עבודה,

בית ספר, עניינים שלו. בסוף הוא חי בקהילה, והקהילה הזאת שמורכבת מ

18 יישובים שונים, מושבים חקלאיים, קהילתיים, יותר, פחות, יישובים

עירוניים, עירוניים יותר, אבל בסוף למועצה הזאת יש סיפור אחד. בכל כמה

שבילים הסיפור יכול להשתנות, לתפוס זווית כזאת או אחרת, אבל בסוף

כולנו נושמים וחיים את אותו הסיפור. אז בתפקיד הזה של הייעוד שלנו,

מה אנחנו צריכים לעשות. לעצב את התודעה, לנהל, לנתב ולעצב את

הנרטיב של המועצה מתוך יוזמה ואחריות. זאת אומרת, לא לחכות

שדברים יקרו, אלא לספר מה אנחנו מתכננים שיקרה, מה עשינו כדי

להוציא את זה לפועל, ובסופו של דבר גם כשהעניין מסתיים ועוברים לשלב

הבא או מסיימים את הפרויקט לספר על זה. לבנות קשרים של אמון, לחבר

בין התושבים לרשות. לא סוד שבהרבה מאוד מקומות לפעמים יכולים להיות תקלים, זה יכול להיות לצורך העניין, אני אתן כמה דוגמאות הפאדל בצור משה לצורך העניין, או בריכה פה או שמה, ואנחנו צריכים שיהיה אמון. בלי אמון אי אפשר להתקדם בעבודה. חלק מרכזי בעבודה שלי זה לשקף את המציאות, את האמת שלנו, כדי שהתושבים יכירו וידעו מה שקורה בכל שלב ושלב ולא ירגישו שהם באפלה. ולשמור, להיות שומר סף תדמיתי של המועצה. מה זה אומר. לא לתת שישחירו, וזה לא משנה אם זה עובד לשעבר, תושבים שיש להם, יהיו אלו טענות, כבר הופכים למקומות של שיימינג ולעתים שקרים, בין אם זה בתקשורת שפתאום יש איזשהם סיפורים שרצים ורוצים להשחיר את המועצה. זה לא אומר שאנחנו עומדים ומשקרים, אף פעם לא משקרים אומרים את האמת ומציגים את הסיפור של המועצה בעצם כדי שיבינו מה בעצם קורה כאן בפנים וגם בחוץ. מה החזון שלנו. תמיד להיות צעד אחד קדימה. כבר אני אתן לכם ספוילר, ל 100% זה עדיין לא קורה, זה יקרה, בהבטחה. מה זה אומר? לעבור מדוברות שמגיבה לאירועים, לדוברות שיוזמת. אנחנו לא מחכים לחדשות, אנחנו צריכים לייצר אותן. אנחנו יודעים שמהו קורה, משהו, תהליך שעומד להתחיל, תהליך שעכשיו יש איזה שינוי של ספק, איש מקצוע חדש שמצטרף למועצה, עושה איזשהו שינוי מאוד מאוד משמעותי באלמנטים שלשמש הטענה הובא, לבוא לספר על זה לציבור בסרטונים, בטקסט, בתמונות, הכל דרך וואטסאפ, דרך סושיאל מדיה, כל דרך אפשרית. המועצה כמגדלור, כשאני הצגתי את המצגת הזאת לחברי ההנהלה של המועצה, אני התעכבתי על האמירה הזאת של המועצה כמגדלור. יש פה המון עשייה, המון משאבים, המון אגפים שעובדים לילות כימים, באמת לא ישנים בלילה מתוך רעיונות שיש להם. המטרה זה להוציא את הכל החוצה כדי שרשויות לידינו, רשויות ברחבי הארץ, יראו את מה שקורה בלב השרון ויגידו כי טוב, ירצו ליישם את זה אצלם. וזה לא משנה אם זה בתחום הגזם, חינוך או תרבות. You name it. אם אנחנו מובילים,

הרשויות לידינו והרשויות בארץ צריכות לדעת את זה ולרצות להעתיק אותנו. ולייצר חזית קהילתית אחת. כמו שאמרתי, יש לנו 18 מושבים ויישובים, יש לנו גם לא מעט אגפים ומחלקות. המטרה זה שכולם ידברו בקול אחד, לייצר שפה אחידה. זאת אומרת שכשאני שולח, כשאני שולח הודעה, מוציא סרטון, כבר מהשנייה הראשונה, מהצליל הראשון ששומעים, מהאות הראשונה שקוראים יודעים שזה הודעה של לב השרון ואני רוצה לקרוא אותה. מה אנחנו עושים בפועל? תקשורת ויחסי ציבור. יש לי לא מעט עבודה מול כלי תקשורת, באירועי שיא לנסות להכניס כל מיני יוזמות שקורות פה, כל מיני תהליכים שקורים פה, בין אם זה בדגל לצורך העניין שקיבל לא מעט בתקשורת. דיגיטל, סושיאל וקהילה לנהל את הפלטפורמות. אסטרטגיה והסברה רוחבית. בעצם כמו שאמרתי, אני עובד עם האגפים והמחלקות. כל אחד מהם מדי שנה מגיש תוכנית אסטרטגית. אני לא בונה להם אותה, מן הסתם הם אנשי מקצוע בתחום שלהם, הרבה יותר טובים ויכולים ללמד אותי מתוך שינה. אני מתלווה לזה, בודק איך אני לוקח את תוכנית העבודה שלהם ועליה בונה את, את האלמנט הדבורתי שידבר החוצה את הדברים המעולים שהם עושים. וכמו שאמרתי מהירות, מיתוג ועיצוב משלטי חוצות עד להודעות הקטנות בוואטסאפ, לשלוט בשפה החזותית של המועצה. איך אנחנו עובדים בעולם של הסברה? מציגים את כל המידע במהירות, לתת מענה בוואטסאפ. מבחינתי תושבים שולחים לי, אתם שולחים לי הודעה אין דבר כזה לעולם שלא אענה. יכול לקחת אולי 20 דקות, חצי שעה, שעתיים, בסוף תקבלו את המענה הטוב ביותר. אחרי שאני, גם אם לפעמים צריך להפנות אתכם לבן אדם המתאים נעשה את זה. אם אני יכול לרכז את המידע ולהעביר לכם בצורה נגישה, זה הכי נכון שיש. בעצם הסברה זה השירות הראשון שכל תושב פוגש, ושירות זה לפני הכל מבחינתי. אפס ואקום תקשורתי אנחנו צריכים למנוע שמועות, לנטרל רעשי רקע והכי חשוב למנוע הפצה של פייק ניוז, בטח ובטח בזמני חירום שתכף ניגע בזה גם. המטרה זה להיות בכל מקום, בכל זמן, בכל דרך,

בגלל זה יש לי שיתופי פעולה עם כל, עם כל מי שאני רק יכול לייצר אותם, בין אם זה תושבים, חברי ועדים, אנשים במחלקות השונות שגרים כאן במועצה, ויכולים לספר לי מה קורה כדי שנדע להיערך. ליום פקודה מה שנקרא, אם עכשיו יש איזה אירוע שעומד להתגלגל להיערך אליו מראש. ושוב, אני לא צריך לחזור על זה. מנוע פנים ארגוני בסוף אני לא רק מעביר מידע, אנחנו אמורים בדוברות לחבר את הקהילה כמו שאני כל הזמן אומר, דוברות זה צינור דו כיווני, זה לא רק מלמעלה למטה, זה גם מלמטה למעלה. אני מקבל רעשים מלמטה ומציף אותם למעלה צרכים של יישובים, של ועדים. מי שפונה אליי ומבקש עזרה, סיוע אני מעלה את זה למעלה. לא מתבייש להגיד הדלת של הנהלת המועצה תמיד פתוחה והאוזן תמיד קשובה, ואפשר, אפשר להעביר את הדברים קדימה. בעצם אני כאן כדי לתרגם את העשייה המקצועית של כל מחלקות ואגפי המועצה לשפה שלנו כדי שכולם יכירו, ולהיות רדאר קהילתי לאתר ולזהות את, את המגמות, את ההזדמנויות שיש לנו בקהילה. יש לנו המון המון סיפורים בקהילה שאני רוצה לספר לכם, אבל רובנו לא יודעים כמה אנשים מדהימים חיים אצלנו ועושים פה דברים שמשנים את המדינה מדי יום, וצריך להציג אותם כמה שיותר. ומכלול מידע לציבור, פה אני חייב רגע לסייג ולהגיד יש את לירון גלס זרח, היא מספר אחת במכלול מידע לציבור. בתור מנהלת היחידה לחוסן וביטחון קהילתי, היא זאת שביחד איתי אחראית על כל הדברים האלה. מנהיגות תקשורתית במשבר להכיל את הציבור, לתת להם את כל המידע שהם צריכים בזמן אמת, לא לחכות שהם יקבלו את המידע מערוצים לא רשמיים. למנוע שמועות ופייק ניוז כמו שאמרתי. שטף המידע בדור הנוכחי, בשנה הנוכחית, הוא שטף שהוא בלתי נשלט. כל שתי שניות מישוהו מקליד הודעה בוואטסאפ, אתה לא יודע איך היא תתגלגל אחר כך, זה כמו אש בשדה קוצים. מספיק שאני אמרתי, לצורך העניין, לרועי בוקר טוב, הוא שמע צהריים טובים טה טה טה, איך שהוא נהיה שקיללתי לו את הנשמה, וזה קורה כל הזמן. ולסנכרן את המידע המבצעי כשבזמן אמת

באירוע, בזמן אמת בחירום. לירון כמספר אחת, כראש המכלול, נשארת במרכז ההפעלה, אני יוצא לשטח, ואנחנו בעצם כל הזמן אמורים להסתנכרן, לוודא שלה שמה יש את כל המידע והיא מעבירה אליי לשטח את כל המידע שאני צריך לקבל. זהו בגדול, אם יש לכם שאלות אני אשמח לענות, זה ממש בקצרה על מערכת הדוברות.

- מיכל גליק: זהו, אני רוצה לפרגן שכל,
- דוברת: בדיוק גם אני רציתי,
- אורנה הדר: זה בדיוק גם אני רציתי, אבל,
- מיכל גליק: אני רוצה לפרגן אמיתי. שמתי שצריך אותו הוא נמצא, הוא עונה במידי ואם לא במידי אז הוא דואג לחזור עם כל הפרטים שצריך, ואני מאוד נהנית גם מהמקצועיות ומהיחס המהיר ומהטיפול וכאילו מעריכה.
- אורנה הדר: אני מצטרפת למיכל. בדיוק באתי להגיד, הוא באמת שחקן חיזוק מצוין. כאילו הדברים הם באמת ענייניים כמו שצריך בזמן אמת, שאפו.
- יצחק יצחק: תותח.
- אלי אטון יו"ר: אני רוצה להתקדם.
- אפרים חגי'ר: אבל ראש המועצה, אני חייב להגיד לך משהו, אני חייב להתעקש. תשמע, הוא ילד מאוד חמוד ומאוד נחמד ואני אהבתי אותו מהרגע הראשון שהגיע, עושה עבודה יפה. אבל הוא נותן, הוא נותן, הוא נותן הסברים, כאילו את כל הפנים של המועצה מראה בצורה הכי יפה שיש שזה נראה מאוד יפה מבחוץ. אבל יש דבר אחד שכאילו קצת, שאני חייב להניח אותו פה. כל הכבוד שהוא באמת מציג את המועצה שהיא מאוד, זה נראה הכל טוב ויפה. מתחילת השנה, היום לא קיבלנו אפילו דוח תקציב אחד. מה קורה. היה דוח תקציב שהובטח. כל הישיבות שאנחנו יושבים פה על התקציב ובודקים את התקציב לראות איפה אנחנו עומדים מבחינת הכספים שלנו. איפה שמכלין, בשנה, בתקציב הקודם נכנסתם לפלוטר ויצאתם מהפלוטר, מכלין אמר בפירוש שכל רבעון יונח פה בפנינו הכספים שיצאו, מה המצב של הכספים של המועצה. אנחנו תכף נכנסים לשנת תקציב של 2027 ועדיין

לא קיבלנו דוח תקציבי, שזה, אתה יודע, מערך ההסברה מאוד יפה, אבל אנחנו פה, אין לנו מערך הסברה משלנו בתור חברי מליאה, שכמו שאמרת לפני כמה דקות, יש לנו הרבה משקל כחברי מליאה פה על השולחן הזה, אז אני אשמח לתשובה.

אורנה הדר: בתגובה, זה לא קשור לניב.

אלי אטון יו"ר: אתה גם תקבל אותה.

אפרים חגי'ג: זה לא קשור לניב.

אלי אטון יו"ר: קודם כל, זה לא קשור לניב.

אפרים חגי'ג: לא, לא קשור לניב. לא.

אלי אטון יו"ר: שתיים, אה אנחנו קיבלנו סקירה מוועדת כספים, שרון עזרן בוועדת כספים, על החציון השני של 2026, שהוא במגמת שיפור משמעותית. עדיין אנחנו לא במקום הנכון, יחד עם זאת, בישיבת המליאה הבאה שרון יציג בפניכם את הרבעון השני עם כל המשמעויות ואת האופק שלנו. ואת האופק שלנו לגבי לגבי הרבעון השלישי והרביעי.

אפרים חגי'ג: סבבה.

אלי אטון יו"ר: אז זה יהיה בישיבת מליאה. ותודה רבה על ההערה. אנחנו נתקדם בדוח כי יש לנו עוד לא מעט דברים. תהיה גם עוד מעט הפתעה שאני מקווה שכולכם תאהבו אותה בעוד, עוד 40 דקות. אני רוצה לדבר ככה על על הדיונים של כביש 553. אז כמו שאתם ראיתם, הוצאנו מכתב של ארבע, ארבע רשויות לב השרון, קדימה צורן, תל מונד ודרום השרון. שזה מראה על סוג של שיתוף ומחויבות ומה שנקרא ערבות הדדית, וגם ראייה משותפת של המצב. מכתב לשרת התחבורה מירי רגב להחזיר את את התכנון שהוקפא של כביש 551, שהוא יהיה כביש משלים ל 553, מתוך ראייה שכביש אחד לא יספיק לנו במועצה, גם אם הוא יהיה במתכונת שרוצים שהוא יהיה והוא לא יהיה במתכונת שהם רוצים שהוא יהיה. אני הצהרתי מול שרת התחבורה ומול הצוות המתכנן ומול מנהל התפעול של משרד התחבורה שאנחנו נתנגד בכל כוחנו למתכונת של הכביש הזה כפי שהיא

מוצעת. ואנחנו מסכימים לשני נתיבים, שאחד מהם זה נר"ת, נתיב רב תכליתי, מתוך ראייה אסטרטגית ועתידית שתוך חמש שנים, אם אנחנו לא נפתח תחבורה ציבורית לא רק בלב השרון אלא בכל מדינת ישראל, אין לנו שום תוחלת לצאת מהבתיים. אנחנו נמצאים בתהליך התפתחות של כל הרשויות תל מונד הולכת לגדול בבין 5 ל 10 שנים הקרובות להכפיל את עצמה. קדימה צורן הולכת לגדול ל 50 אלף תושבים.

דובר : איפה?

אלי אטון יו"ר : הולכת לגדול, יש את התוכנית הכוללנית, לא משנה, הולכת לגדול, יש עדיין לא סגור מקומות, הולכת לגדול שכונת,

דובר : שאני אדע אם אני יכול להתחיל לבזבז כסף.

אלי אטון יו"ר : שכונת אלי כהן, ויש להם את התוכנית הכוללנית שיש להם גם רצונות וצורך לבנות קדימה. צורן הולכת להכפיל את עצמה ל 50,000 תושבים. חבר'ה, זה מפריע. כבר יונה כבר חתמה על הסכם גג, בתוך 10 שנים היא תגיע לבין 50 ל 60,000 תושבים. לב השרון במסגרת תיקון 5 לתמ"א 35 באופן טבעי תגדל, כי אנחנו חייבים שהמועצה תגדל כדי שנוכל אה לתת אופק לבנים שלנו לחזור, לחזור הביתה, ולרכוש בתים זולים במסגרת התיקון 5. והמטרה שלנו שעד שנת 2040 לב השרון תגדל לקרוב לסביבות 40,000 תושבים. זאת אומרת כל האזור הזה שהוא היום בסביבות 100,000 תושבים, קצת פחות, הוא הולך להכפיל את עצמו. אני לא מכניס כרגע את עמק חפר שהיא מעבר לכביש 57, אבל גם עמק חפר תגדל ב 15 שנים הקרובות. ואנחנו נהפוך לסוג של מטרופולין אחד גדול. ואם אנחנו, ואתם מבינים שכל תושב שמגיע היום זה נטו כי אין חקלאות, זה נטו שתי מכוניות לכל משפחה תעשו את המכפלות לבד ותראו לאן אנחנו מגיעים.

מיכל גליק : אני לא,

אלי אטון יו"ר : אני רוצה,

מיכל גליק : אני לא מבינה,

אלי אטון יו"ר : שנייה.

מיכל גליק: איך 551 רק עוזר ללב השרון?

אלי אטון יו"ר: אבל אני, אני אסביר לך. 551,

מיכל גליק: כל זה,

אלי אטון יו"ר: רק שנייה, אנחנו לא נקיים, מיכל, אה אנחנו דיברנו על זה וסיכמנו שאת מוזמנת כנציגת מליאה להיות בצוות ההיגוי כנציגת משמרת. ברור שכל אחד, איך אומרים השמיכה קצרה בכל, כל אחד דואג לכסות את הרגליים שלו, אני צריך לדאוג כראש מועצה לכסות את כל הגוף. וברור שאם אנחנו מדברים על 551 אז אני שומע התנגדויות ממשמרת ומחירות, כשאני מדבר על 553 אני שומע התנגדויות מכיוונים אחרים. מה לעשות, חבר'ה?

מיכל גליק: זה לא מפריע,

אלי אטון יו"ר: אני צריך להסתכל על כלל הצרכים של לב השרון. הנושא של 553 היה לנו, היה לנו פגישת זום עם המתכננים של חוצה ישראל לגבי החיבור למחלף אלכסנדר, ושם אחד המתכננים בא ואמר שיש הסכמה של הרשויות בהסכמה שלי להוציא מכתב שאנחנו מאשרים את התוכנית להפקדה. אני אמרתי להם חד משמעית אני לא אמרתי דבר כזה ולא יקרה דבר כזה. ואני אמרתי גם לשרה ואני אמרתי גם בכל הישיבות שהייתי אנחנו מתנגדים לתוכנית הזאת במתכונת שלה. ואני שוב חוזר ואומר אנחנו נקדם תוכנית עם שני נתיבים, עם ראייה אסטרטגית של אחד מתוכם שהוא נת"צ שזה נתיב לתחבורה, נר"ת יותר נכון, שיכיל בתוכו רכבים שעושים 2 פלוס אחד או 3 פלוס אחד, תחבורה ציבורית, תחבורה של מוסדות חינוך, ורכבת BRT רכבת על גלגלים, שהצלחנו לשכנע את השרה שהיא תיכנס לפיילוט בשנים הקרובות גם בלב השרון. אני רוצה לדבר, ואנחנו כמובן נקיים בקרוב מאוד עוד פעם ישיבה של צוות ההיגוי, ומשמה אנחנו נפתח את הנושאים שלנו. בכל מקרה, הנושא הזה כרגע הוקפא, סוג של הוקפא. לא יודע לכמה זמן, יום, יומיים, שבוע, שבועיים, חודש, חודשיים, אנחנו מתנהגים כאילו הנושא זה מחר מופקד.

עד אחרי הבחירות.

דובר :

אלי אטון יו"ר : כנראה. אני רוצה לדבר על שיפוצי הקיץ במוסדות החינוך. אז אנחנו השנה שיפצנו בסכום שהמועצה אישרה במיליון וחצי, 1.6 מיליון ש"ח, ואנחנו נצטרך בתב"רים תוספת של 200 ומשהו אלף שקלים, שזה קרוב לשני מיליון שקלים. הרבה פחות משנה שעברה, שהשקענו שלושה וחצי מיליון שקלים, ובאו אנשים ואמרו חוסר תקציב וכולי וכולי. אז אני אומר לכם לא, גם רצינו לצמצם בהוצאות. אבל כשהשקענו בשנתיים האחרונות 6 מיליון שקלים במוסדות החינוך, באופן טבעי אנחנו רואים את התוצאות בשנים שאחרי זה. כי אם אנחנו, מה שנקרא, משקיעים בצורה מסיבית ולעומק, שנה אחרי זה אנחנו כבר צריכים להשקיע פחות. השיפוצים הסתיימו היום בבוקר. עשינו הערכת מצב בישיבת ההנהלה עם כל הגורמים לקראת פתיחת שנת הלימודים, גם בנושא הפדגוגי מצד מאיה, גם בנושא הביטחון מצד גלי ואביאל. מה סוגיות הביטחון? האם אנחנו סגורים? ואני שמח גם לדווח שכרגע הסוגייה של השארת הצהרונים גם בצור משה וגם בהדר השרון בעקבות המצב הביטחוני שעדיין לא ברור, אז השמירה, השומרים יהיו שמה עד שעה 16:00 כרגע, עד להודעה חדשה, עד שנוכל לרווח ולרדד את הנושא הזה, ובתקווה שכן נוכל. דבר נוסף,

הדר השרון אין אלי?

דובר :

אלי אטון יו"ר : מה?

הדר השרון לא מקבל שמירה אבטחה?

דובר :

אלי אטון יו"ר : לא. אתה מדבר אחרי הצהריים, יקבל. ודאי, האבטחה תישאר. אז עד שאנחנו נראה ונהיה, מה שנקרא, מיושרים ויודעים שהמצב הביטחוני נמצא בישורת שאפשר לרדת, אז אנחנו נעשה את זה. כרגע אנחנו לקחנו את ההחלטה הזאת, היא עולה למועצה כסף, אבל אנחנו עושים את זה בלב שלם כי זה מה שצריך לעשות היום. נושא של שיפוצי קיץ גדי לוי, שהוא היה המפקח של כל שיפוצי הקיץ, נתן לנו דיווח מלא. למעשה אנחנו מוכנים לשנת הלימודים תשפ"ז, למעט דברים קלים ביותר צביעה פה, צביעה שם,

נקווה שעד מחר זה ייגמר. עוד בשורה לא יודע מי מכם ראה את המגרש חנייה של התלמידים, לא של המורים,

דוברת: תמונות.

אלי אטון יו"ר: מה?

דוברת: התמונות עם,

אלי אטון יו"ר: כן, שנסלל. אחרי הרבה הרבה שנים של בקשות, אתמול הוא נסלל וייתן מענה גם בטיחותי וגם מענה של איכות חיים לתלמידים שבאים עם רכבים. אני מקווה שהם כבר סימנו את זה, צריך מחר לסיים לסמן אותם, ואז יהיה סימון של חניות ואנחנו מוכנים לקראת הנושא הזה. לפני שלושה שבועות ביקר אצלנו מנכ"ל משרד הפנים, ישראל אוזן, והעלינו בפניו לא מעט סוגיות. הפרוטוקול יצא אליכם אחרי שהוא יאושר אצל משרד משרד התחבורה. שוחחנו איתו על הנושא,

דובר: משרד הפנים.

אלי אטון יו"ר: על הנושא של של אישור ארנונה לעסקים, חריגה לעסקים. הם התנו את זה שנה שעברה שאם אנחנו רוצים להטיל ארנונה לעסקים, אנחנו נצטרך להטיל ארנונה גם למגורים. הבהרנו לו את החוסר צדק ואת החוסר צורך להטיל ארנונה על מגורים. גם ככה יש, אני לא מדבר על הטייס האוטומטי, ששם במגורים אנחנו נמצאים בהלימה עם שאר הרשויות שסביבנו, אבל בעסקים אנחנו נמצאים מתחת, בסביבות 30% מתחת לרשויות שסביבנו שהן תואמות ודומות ללב השרון, ואין סיבה שנהיה ככה, ולכן ביקשנו את ההעלאה. העלינו בפניו את החובות הרבים שיש למשרדי ממשלה שחייבים לנו. בשנת 2025 משרד החינוך חייב לנו 2 וחצי מיליון שקלים. בשנת 2025 משרד הרווחה מיליון ו 200 אלף בערך. 2025. תבינו, 3 מיליון ו 700,000 ש"ח שאנחנו צריכים, והכסף הזה נמצא במשרדי הממשלה. זה כסף קיים, מאושר, זה לא כסף שאנחנו מתלבטים אם הוא מגיע לנו או לא מגיע לנו. בוא נגיד שמה ששרון אמר ש 95% מהכסף הזה יגיע אלינו בוודאות, רק אנחנו צריכים אותו עכשיו. והעלינו את הסוגיות האלו, שלא יכול להיות

שאנחנו נהיה אלה שמממנים את המדינה. דבר נוסף שדיברנו איתו, וזה קשור למשרד הפנים, זה ההתייחסות של מוסדות התכנון מול הרשויות האזוריות, כמובן לב השרון כרגע. אנחנו מייצגים את לב השרון שזה קשה פשוט להתנהל מולם. ההתנהלות שלהם היא אנטי התיישבות כפרית. אמנם רואים שיפור קל בשנים האחרונות, אבל הם מוציאים את המיץ ואת הנשמה על כל רפורמה ועל כל פיתוח שאנחנו רוצים לעשות, וביקשנו את ההתערבות של המשרד. יש לנו צרה שאין כרגע שר פנים, אז העלינו את זה בפני המנכ"ל, פשוט להתערב ולשחרר חסמים בנושאים האלה. דבר נוסף שהעליתי בפניו אמנם אנחנו מועצה בסיווג סוציו אקונומי 8 ולא מגיע לנו מענקי איזון, וזאת אבן הנגף שלנו שלא מגיעים לנו מענקי איזון, וביקשתי ממנו, כמובן שרון העביר את כל הנתונים כדי שבסוף השנה אנחנו נוכל לקבל סוג של, זה לא מענקי איזון, אלא סוג שקוראים לו תיקון עיוותים, איזשהו תקציב ממשרד הפנים שיכסה ולו חלק מההפסדים שנגרמו לנו כתוצאה מההנחיות של משרד הפנים לא להעלות ארנונה. לפני שבוע וחצי היה כאן ביקור חשוב ביותר של אייל אוסטרנינסקי, יושב ראש קק"ל. נפגשנו איתו ועם הצוות שלו, דיברנו על לא מעט דברים, ואנחנו רואים שזה לא רק תקווה, אלא דברים שעומדים בשנה הקרובה לקרום עור וגידים. אומרים לקרום ולא לרקום. לקרום עור וגידים. למה פניתי אלייך? אני לא יודע. לקרום עור וגידים. דיברנו על כמה דברים. קודם כל השלמת המיגוניות. קק"ל נתנה השלמה ל 14 15 מיגוניות, שזה סכום די משמעותי. בהתחלה הוא דיבר על, לפני כמה חודשים שדיברתי איתו, הוא דיבר על מתן אמצעי ביטחון ליישובי קו התפר. הצלחנו אחרי שיח לדבר על זה שהמענה הזה יינתן לכל היישובים שהם גם סמוכי קו תפר. אז יש לנו שבעה יישובים את ניצני עוז ושער אפרים, את פורת, את יעבץ, עזריאל, ויעף ותנובות. והמשמעות היא מתן עוד מרכיבי ביטחון מעבר למרכיבי הביטחון שקיבלנו מהמשרד לביטחון לאומי וממשרד הביטחון. וגם מתן עזרה וסיוע

בשיפוץ ובנייה של מבני ציבור. כמובן צריכים לראות, זה לא בהכול, אלא בהחלטות. זה אחד.

מיכל גליק: משמרת לא נכנס לזה?

אלי אטון יו"ר: לא, לא. זה עדיין צמוד קו תפר, אי אפשר לתת לכולם. זה לא שייך להחלטות של המשרד לביטחון לאומי. ככל שנוכל לתת יותר, כמובן שזאת המגמה שלי. דבר נוסף שדיברנו איתו, וזאת החלטה של קק"ל שכבר נעשתה, זה מתן תקציב עד מיליון שקלים ליישוב פריפריאלי. אצלנו בלב השרון יש יישוב אחד כזה, שזה מושב פורת. מחר יש לנו ישיבה נכון? יש לנו ישיבה מחר עם הוועד המקומי של פורת בנושא הזה, שנציג בפניהם את התוכנית של קק"ל. הרצון, והוא סייר איתנו גם בבריכת החורף שנשרפה, וקיבלנו תשובה שלילית מהקרן לשטחים פתוחים לבקשה, הבקשה שלנו לשפץ את בריכת החורף מכיוון שהגשנו כבר משהו אחר. והוא התלהב מהמקום והכריז שמה שהוא רוצה שלב השרון תהווה סוג של פיילוט בנושא של כל בריכות החורף במדינת ישראל. קק"ל רוצים להיכנס גם להשקעות בבריכות החורף, מבחינתנו זה קלף מנצח. וגם נוכל לשתף פעולה עם בריכת החורף ששייכת בפועל לקדימה צורן ליד בית ספר לב הפרדס, אבל בסך הכל בשיתוף פעולה של לב השרון, מכיוון שזה נותן מענה לשתי הרשויות.

מיכל גליק: אבל מה הם יעשו שם בעצם? כאילו מה זה אומר בעצם?

אלי אטון יו"ר: בריכת חורף עם כל המשמעות של,

מיכל גליק: ישתלו עצים?

אלי אטון יו"ר: שלולית החורף. אני קודם כל מציע לכם לבוא ולבקר שם ברמת התיירות.

מיכל גליק: מהמם שם.

אלי אטון יו"ר: הבריכה הזאת, לפני כחודשיים, מישהו זרק סיגריה והצית שמה את כל

הבריכה, נגרם נזק משמעותי. אנחנו הבאנו אקולוג נון נכון?

דוברת: כן.

אלי אטון יו"ר: שנתן לנו סקירה על כל הנזקים שנגרמו שם, העברנו את זה לרמ"י שזה

קשור לקרן לשטחים פתוחים, והעברנו את זה כרגע לקק"ל. דבר נוסף

שקק"ל שאף פעם לא התעסקה בזה, הוא התחבר לתוכנית שלנו ולחזון שלנו שהתחיל בדרך הלב, אבל הדרכים ושבילים מחברי קהילה. וקק"ל רוצה היום גם להשקיע בלב השרון לא רק בלב השרון, אלא לעשות סוג של התחלה בלב השרון של שבילים מחברי קהילה, שהמטרה שלהם זה לא רק לחבר בין יישובים, אלא לזהות את כל האגנים של הנחלים שיש לנו בלב השרון ומהם לצאת לשבילים לכלל היישובים. זה נותן לנו מענה של תרבות הפנאי, נותן מענה תיירותי, נותן מענה חברתי קהילתי, יוכלו לבוא מיישוב ליישוב בדרכים האלה, וזאת המטרה לקצר את הטווחים של תושבי לב השרון. לפני כשבועיים קיבלנו את הדוח של יועץ התחבורה שלנו, שמפה את כל הצרכים של תושבי לב השרון בנושא תחבורה. אני חייב לציין שסוג של אכזבה. השקענו לא מעט כסף בשיתופי ציבור והיו שלושה מפגשים בכמה יישובים שפורסמו לכולם. זה היה באשכולות, פורסמו לכולם ולא היה אחד שלא ידע מזה. בשלושת המפגשים הגיעו 25 אנשים. עכשיו, ברור לי לחלוטין שכמות התלונות שיש לגבי התחבורה הציבורית והתחבורה בכלל בלב השרון היא מוצדקת, היא אדירה ואני חווה את זה יום יום ואני משתדל לתת מענה לכולם. אבל ברגע האמת, ברגע שבאים ואומרים לך בוא תהיה שותף באירוע הזה 25 אנשים היו. ולכן הפסקנו את החלק הרביעי והחמישי, חמישה היו צריכים להיות, ועשינו סוג של סקר. כמה? 600 איש? השתתפו בסקר הזה?

דוברת: 580.

אלי אטון יו"ר: כמה?

דוברת: 580.

אלי אטון יו"ר: 580 אנשים השתתפו בסקר. בישיבה הבאה אנחנו נזמין את היועץ שיציג בפנינו את הצרכים. אני ביקשתי ממנו שיציג לא רק את הצרכים של היום, אלא גם ייתן לנו צרכים צופי פני עתיד, כי זה מה שאנחנו צריכים בפועל. עכשיו, יש צרכים מידיים שאנחנו כבר מטפלים בהם מול משרד התחבורה ומול החברה שמטפלת זה עיבוי הקווים הקיימים כרגע. הדבר השני זה

בדיקה ובחינה של ליסינג או רכישה של מיניבוסים על ידי החברה הכלכלית, שיגיעו בסופו של תהליך לבין שישה לשמונה קווים שיתנו מענה עיבוי גם לנסיעות בחינוך אלה קווים שלנו, זה יעלה לנו הרבה יותר זול. יתנו מענה של קווים שהם, דרך אגב, בתוכנית הכוללנית רשומים בין יישובים, ואם זה לתחנות רכבת, ואם זה לים לבני נוער, ובשעות אחרי הצהריים גם ייתנו מענה לחוגים. במקום שההורים יהיו נהגי מוניות, אז יהיו מיניבוסים שיעשו שאטלים, שיעשו סבבים בין יישוב ליישוב ויקטינו שני דברים קודם כל את העומס על ההורים, דבר שני את העומס על הכבישים שהוא גם ככה אדיר. בשיבה הבאה זה יוצג בפניכם. אני רוצה לדבר על האירוע של נשים פורצות דרך, שזה ביוזמתה של נועה וכמובן מיכל, יושבת ראש הוועדה לשוויון מגדרי. היה באמת אירוע מרגש. שנה שעברה עשינו את זה עם 10 נשים, השנה עשינו את זה עם שלוש נשים מאוד מרשימות. שתי הנשים האחרות שהיו הייתה מלי אבן שושן ממושב עזריאל, רובכם מכירים אותה, היא סגן אלוף במילואים. היא גם שכלה את בנה אמיתי, במלחמת חרבות ברזל. אישה מרשימה, חזקה. גילוי נאות גם חברה. וכל כולה היום לסיוע לפוסט טראומטיים, היא פתחה קליניקה במיוחד לנושא הזה. והאישה השנייה שהייתה

נועה בנגלס יבין : גלית.

אלי אטון יו"ר : גם גלית.

נועה בנגלס יבין : גם גלית ממושב עין שריד, שהיא פיתחה את תחום התרפיה בפגים בארץ, והביאה את הבשורה של הטיפול הזה שהוא מאוד משמעותי והוא ממש שינה את כל הטיפול בפגים והקשר שלהם עם ההורים שלהם.

אלי אטון יו"ר : אוקיי, ולבסוף תודה נועה. אני רוצה להגיד לה תודה רבה.

נועה בנגלס יבין : גלית קלדרון.

מיכל גליק : קלדרון?

אלי אטון יו"ר: כן, תודה רבה על כל העבודה שאת עושה וגם מיכל ועל הדחיפה של הנושא הזה של השוויון המגדרי. זה חשוב, זה נחוץ, וישר כוח. ולא לחינם נועה נמצאת כאן. אני רוצה לדבר איתכם מאוד על ההפתעה שתהיה לכם.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: זה אביב גואטה מפורת. תכף יבואו עוד אנשים ואנחנו נספר לכם על האירוע הזה.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: אני רוצה להגיד לכן באמת תודה על העבודה שאתן עושות, ישר כוח. דבר נוסף לפני שניכנס לנושאים לדיון, השבוע הגיעו לפגישה איריס ואורי ריטוב, איריס אשתו של עמיר ואורי הבן שלו. אני הצהרתי לא פעם ולא פעמיים, שאנחנו כמועצה אזורית לב השרון ראוי שננציח את זכרו של עמיר, ראש המועצה הקודם שנפטר לפני כמה חודשים. זה ראוי על כל הפעלים שלו בעשרות השנים האחרונות לטובת תושבי לב השרון. ואנחנו נשב ונשמע ונקשיב, ולאחר מכן כמובן נקבל החלטות ונביא את זה כמובן לאישור מליאה את ההצעה. איפה מסמכי התבחינים? אני צריך אותם עכשיו. אנחנו ברשותכם נתחיל עכשיו בסדר היום.

אישור תבחינים ועדת תמיכות 2027

אלי אטון יו"ר: דבר ראשון, אישור תבחינים של ועדת תמיכות 2027. אז לאון אתה תציג? לאון אליעזר: טוב, אוקיי. אז תמיכות ל 2027. את מעלה את זה, סיון? תמיכות ל 2027, כמו שאתם יודעים, בכל שנה יש זכות במסגרת הוראות חוזר מנכ"ל לעמותות להגיש בקשה לתמיכה מהמועצה. התמיכות האלה ניתנות על בסיס תבחינים שהמועצה בעצם קובעת על בסיס חוזר מנכ"ל. לפני מספר ימים קיימנו ועדה לצורך תיקון, אישור ושינוי מספר שינויים קטנים שעשינו בתבחינים כדי לייצר קצת יותר אפשרויות וכמובן שוויון, כי המטרה העיקרית בתבחינים והשוויון זה בעצם מה שמנחילה לנו הפסיקה.

הפסיקה מדברת כל פעם על הסוגייה הזאת של תבחינים שוויון, שוויון, שוויון. אז אנחנו באמת ניסינו לייצר כמה שיותר שוויון. איפה התבחינים,

(מתארגנים)

לאון אליעזר: הואיל והגורמים המקצועיים, הרי הוועדה נשענת על בסיס מידע ודרישות של גורמי מקצוע במועצה. עכשיו, הואיל והגורמים המקצועיים במועצה, בדגש על תחום הספורט והקהילה, פנו ואמרו כי באמת עיקר הפעילות נמצאת אצלם, אז הם ביקשו לעשות קצת שינוי בסוגיית הספורט, טוב, זה הרקע, זה לא רלוונטי כרגע, אבל באמת בנושא הספורט עשינו מספר שינויים לא מהותיים. נרחיב, אני מסביר עליהם.

ארז אביעלי: למה לא מהותיים?

לאון אליעזר: אני אסביר.

ארז אביעלי: אם עברנו מ 70% תושבי לב השרון ל 50%, זה מהותי.

לאון אליעזר: אוקיי, בסדר. אז קודם כל, התבחין הראשון שהוספנו, שהוספנו היה עיקרה המכריע של פעילות האגודה המתקיים בתחומי השיפוט של מועצה אזורית לב השרון, ובכלל זה פעילות האימונים, הפעילות השוטפת והפעילות המיועדת לתושבי המועצה. הדגש הוא כמובן על עיקרה המכריע, בלי להגדיר איזשהו אחוז של 20, 30, 40, אלא באמת, אנחנו רוצים לראות במסגרת הפעילות של אותה עמותה שבאמת עיקר הפעילות נמצא פה בלב השרון. אני רק אציין שבמסגרת הוראות חוזר מנכ"ל, המועצה אמורה, ואני מניח שגם תמנה בהמשך, סוג של מפקח שידע לבדוק ולראות שבאמת אותן עמותות פועלות בשטח ועושות את מה שנדרש מהן. דבר נוסף הוספנו האגודה מפתחת ומקדמת, בנוסף לפעילות בוגרים, גם פעילות ספורטיבית וחינוכית של ילדים ונוער, שזה לא יהיה משהו שהוא,

(מתארגנים)

לאון אליעזר: שזה לא יהיה תיאורטי בלבד, אלא משהו שהוא באמת עקרוני במסגרת התבחינים שיהיה פעילות גם וגם. וכפי שאמר חברי פה, מה שמך?

ארז אביעלי: שלי? ארז.

- אלי אטון יו"ר: ארז.
- לאון אליעזר: אז באמת הנושא הזה של היקף המשתתפים קודם כל, אותו מבקש נדרש ומחויב להעביר תצהיר חתום בידי עורך דין, כמובן בצירוף של דוח והסבר לגבי היקף המשתתפים, ואחוז המשתתפים הוגדר והוקטן ל 50% לעומת 70% שהיה. תודה על התיקון.
- אפרים חגי'ג: לרון הדבר הזה לגבי עמותת הספורט היה צריך לבוא בחפיפה עם דוח מבקרת המועצה. דוח מבקרת המועצה מדבר לגבי עמותת הספורט, לגבי גובה ההתנהלות של הספורט שיש שמה,
- ארז אביעלי: לא אבל,
- אלי אטון יו"ר: תן לו לסיים.
- נועה בנגלס יבין: דוח, רגע, אני אתייחס למה שאפי אמר כי זה חשוב מאוד.
- אפרים חגי'ג: יש לזה משקל, בוא.
- נועה בנגלס יבין: מה שדוח מבקר המועצה מדבר, באופן כללי,
- יצחק יצחק: הוא יוצג במליאה הבאה בכל מקרה.
- לאון אליעזר: הוא יוצג?
- יצחק יצחק: כן.
- דוברת: אבל הוא לא עוסק בזה. הוא בחן לעומק את העמותה, הוא לא מתעסק בתבחינים.
- לאון אליעזר: אז אני,
- אפרים חגי'ג: הרי בסופו של דבר זה תבחין. בסופו של דבר, אחר כך כשהוא יבוא לבקש את הסיוע שלו, אז אנחנו נצטרך גם להסתכל על זה.
- לאון אליעזר: צריך להסתכל, דוח מבקר המועצה התייחס ספציפית לעמותה שפועלת כיום, על הפעילות הכללית שלה ועל מה שבעצם לעומת מה שהיה, וכמובן מה שנדרש לתקן. התבחינים הללו לא רלוונטיים כרגע לאותה עמותה, אלא באופן כללי, לצורך הכללי של אגף הספורט ואגף הקהילה. אבל אני רוצה גם להתייחס, בואו נרד רגע למטה. לגלול למטה לעניין החלוקה. תסתכלו אחוז התמיכה לכל העמותות יחושב בהתאם לאמור בסעיף 5 לעיל. סעיף 5

לעיל אני מחזיר אתכם לעניין של ה 50%, בסדר? אז כמובן שהתחשיב ייעשה על ידי הגזברות בהתאם לכמות המשתתפים. אני רוצה רק להתייחס גם, כמובן שכל התיקונים בשאר התבחינים נעשו בהתאמה למה שכתוב באופן החלוקה, כל השאר לא שונה. ולעניין תמיכות עקיפות, תמיכות עקיפות מי שלא יודע במה מדובר, תמיכה עקיפה היא תמיכה בשווי כסף, היא בעצם מתן אפשרות שימוש במתקנים של המועצה. זה יכול להיות במתן ערובה לעמותה כזו או אחרת, יש ממש הגדרות בדיוק בחוזר מנכ"ל מה מוגדר כתמיכה עקיפה. פה זה מוגדר והוספנו, אני רוצה שתשימו לב, רק רגע, המועצה הרשאית לאשר לגופים שלא לכוונת רווח הפועלים בתחומה תמיכה עקיפה. הוספנו את המילה לרבות. ולמה לרבות? לרבות באמצעות שימוש בנכסים וכהנא, כי יש עוד אפשרויות לתמיכה עקיפה בחוזר מנכ"ל, ולפני כן היה רשום פה רק באמצעות שימוש במתקנים. אז הוספנו את המילה לרבות כדי שתהיינה אפשרויות בהמשך, ככל ועמותות תבואנה ותבקשנה, שיהיו אפשרויות נוספות לתמוך גם בתמיכה עקיפה מעבר למתן שימוש במתקנים ובמבנים. והדבר האחרון זה שהוספנו זה כתב התחייבות. כתב ההתחייבות הזה בעצם, מעבר למסמכים הנוספים שאותה עמותה מחויבת להגיש במסגרת הוראות חוזר מנכ"ל, יש בכתב ההתחייבות שהוספנו זה כתב התחייבו תחדש, שבעצם ממפרט מה אותה עמותה נדרשת ומחויבת לעשות כאשר היא מקבלת תמיכה מהמועצה. על זה היא חותמת, על זה היא מתחייבת. זהו, זה מה שעשינו. קצת שיפרנו, קצת שדרגנו, זה הכל.

אלי אטון יו"ר: אוקיי, תודה. אנחנו צריכים,
 דוברת: צריך להצביע?
 לאון אליעזר: כן. צריך לאשר את זה.
 רועי מימון: רגע, שאלה בבקשה. נושא עמותות חלק מהעמותות שמופיעות שמה בדוח המבקרת אלה עמותות פרטיות.
 לאון אליעזר: זאת עמותה אחת.

- רועי מימון : לא, יש שמה כמה עמותות. יש שמה עמותה של דליה, ויש שמה אקרוגיים, ויש את עמותת ספורט, שהכותרת שלה היא לב השרון אבל,
- דוברת : אבל היא לא נתמכת.
- רועי מימון : כתוב מי זה? ריקודים,
- סיון : לא, היא לא נתמכת.
- רועי מימון : רגע, שנייה שנייה, למה את קופצת? לא אמרתי שהיא נתמכת. עמותת הספורט שקוראים לה לב השרון, מסתבר שבסעיפים שלה זה בעצם עמותה פרטית. מה קורה אם מחר בבוקר מסתבר שלא שילמו לעובדים שמה הפרשות סוציאליות?
- טל מדר : תובעים את העמותה כי היא עמותה פרטית.
- רועי מימון : אבל העמותה, כתוב למעלה "מותת לב השרון.
- טל מדר : אז מה, אני גם יכולה לפתוח מחר בבוקר חברה שקוראים לה לב השרון,
- רועי מימון : לא בטוח.
- טל מדר : בטוח.
- אלי אטון יו"ר : תראה אני אני רוצה לומר לך משהו בנושא הזה.
- לאון אליעזר : אני אענה?
- אלי אטון יו"ר : כן, כן. בוודאי.
- לאון אליעזר : אני אתייחס. קודם כל, שאלה טובה, אבל זה שהוא קורא לעצמו לב השרון, זה לא אומר שהוא שייך למועצה.
- רועי מימון : הוא היה בזמנו הוא היה פה בעל תפקיד.
- סיון : מה זה, זה לא משנה,
- לאון אליעזר : רגע, הוא לא בעל תפקיד.
- רועי מימון : היה.
- לאון אליעזר : אני לא יודע מה הוא היה, אני יודע שמדובר בעמותה פרטית. זה אומר שהעובדים שלה הם עובדי עמותה. אין ביניהם,
- רועי מימון : אבל אני ידעתי שהיא פרטית רק מהדוח.
- לאון אליעזר : אין ביניהם,

- רועי מימון : הייתי בטוחה שזה של לב השרון,
 מיכל גליק : אין בין העובדים של העמותה הזאת לבין המועצה יחסי מרות או יחסי כפיפות של יחסי עובד מעסיק.
 רועי מימון : אוקיי.
 לאון אליעזר : כדי להגדיר יחסי עובד מעסיק יש מבחנים שהוגדרו בפסיקה. יש מבחנים יש 10 יש שהוגדרו בפסיקה על איך אתה מגדיר יחסי עובד מבחנים. לפי מה שאני מבין, מה ששמעתי,
 רועי מימון : אוקיי.
 לאון אליעזר : זה לא עומד. בסדר?
 רועי מימון : אוקיי.
 אלי אטון יו"ר : טוב חברים, מי מתנגד? נרים את היד. נמנעים? בעד? יוסי, אתה, אוקיי, פה אחד. תודה רבה. נעבור לנושא השני, תראי אם כולם הגיעו?
 (לא ברור)

הצגת הדוחות הכספיים של החברה הכלכלית

- אלי אטון יו"ר : טוב חברים, הנושא השני הצגת הדוחות הכספיים של החברה הכלכלית. רואה חשבון של החברה הכלכלית, אני רק רוצה לעדכן אתכם שאני ביקשתי ממנכ"ל המועצה שאחרי 30 שנות חושך, כל פעם שיש איזושהי מצגת, אנחנו נרכוש מסך גדול, 100 אינץ', כמה שיש. אפשר להשאיר את האור דלוק ולראות בצורה טובה, לא להיות בחושך ככה.
 (מתארגנים)

- גיא זרח : ערב טוב. הדוחות הכספיים של החברה הכלכלית. אז קודם כל אני אציין שזו שנה ראשונה שאנחנו,
 מיכל גליק : לא שמענו את זה כבר?
 אלי אטון יו"ר : לא, לא.
 גיא זרח : אני גם רואה חשבון של חברת מי לב השרון.
 אלי אטון יו"ר : אותו בן אדם נושא אחר.

גיא זרח: והכל קשור ללב השרון. אז זו שנה ראשונה שאנחנו מבקרים את הדוחות של החברה הכלכלית. כבר תראו בהמשך שבמסגרת השנה הזו עשינו גם קצת גם מנכ"ל חדש, עשינו גם קצת ניכיונות בדוחות הכספיים על כל מיני יתרות שהיו בשנים קודמות. אני אסקור בזריזות. הטור הימני זה הטור של 2025, הטור השמאלי זה הטור של 2024. מבחינה מאזנית, אז מזומנים זה 609 אלף ש"ח. נגדיל שכולם יוכלו לראות. פיקדון ומזומנים מוגבלים זה דברים שקשורים לכפר יעבץ. יש לנו בכפר יעבץ פרויקט שנמצא כאן בצד של ההתחייבויות, יש כאן התחייבויות של 3 מיליון.

מיכל גליק: לא הבנתי, סליחה, זה אומר שירדנו מ 2024 ל 2025?
גיא זרח: כן, אני אסביר. זה פרויקט שהכסף ברובו התקבל מראש. יש כאן את ההתחייבות שהתקבלה מראש, 3.3 מיליון. גם פה יש, אתם רואים, ירידה מול שנה שעברה, וכספים מופקדים ברובם בפיקדון סגור. הסיבה לירידה גם בהתחייבויות וגם בפיקדון זה פשוט ביצוע של עבודות שנעשו השנה. תראו את זה אחר כך בדו"ח רווח והפסד, בהיקף של בערך 3 מיליון שקל. וזה מומן בעיקר מתוך כספים של הפיקדון המוגבל.

שי שדה: כספים שהגיעו מהיטלים ואגרות שהמועצה גבתה על מתיישבים בכפר יעבץ ישבו בחשבונות ייעודיים. בעצם משם יצא הביצוע, ולכן זה יורד כי שולם. כן, בפועל יש עבודות בפועל.

גיא זרח: אוקיי. מזמיני עבודה ולקוחות זה סכומים שהחברה הכלכלית שילמה עבור גורמים אחרים, הגורם המרכזי זה המועצה. חייבים ויתרות חובה ומע"מ, פרויקטים בביצוע זה פרויקטים, התחלה של תשלומים של פרויקטים עתידיים שהחברה אמורה לבצע. אמרנו, יש פה, אתם רואים, ירידה גדולה מול שנה שעברה, זה חלק מהניכיון שנעשה בדוחות. רכוש קבוע זה בעיקר הנכס שהחברה משכירה. מבחינת התחייבויות, אז דיברנו על המקדמות של כפר יעבץ, 3.3 מיליון ש"ח זה הקיים. ביתרות זכות 3.6 מיליון, זה התחייבויות בעיקר לחברה, לחברת מי לב השרון, חברה קשורה. יש פה גם התחייבות למועצה, אבל ההתחייבות הגדולה זה למי לב השרון. מבחינת

ההון העצמי, אתם רואים שזו שנה שבה החברה הגיעה לגירעון בהון. המשמעות היא בסוף, כשמסתכלים נטו על המאזן, שמי לב למעשה מממנת את החברה הזאת. מבחינת רווח והפסד, אז יש לנו הכנסות של 4 מיליון שקל. ברובן זה הכנסות מהביצוע שדיברתי עליו בכפר יעבץ, אז כ-3.8 מיליון זה הכנסות מביצוע בכפר יעבץ. ההכנסות מוכרות למעשה על בסיס קוסט פלוס 5%. זאת אומרת, אם אלה העלויות של כפר יעבץ, אז פה יש את התוספת של 5% ההכרה ברווח. העוד 200,000 ש"ח זה הכנסות בעיקר משכר דירה. הוצאות ניהול וכלליות, אתם רואים עלייה מ-600 אלף ש"ח למיליון שקל השנה. נובע בעיקר מעלייה של הוצאות שכר ודמי ניהול. בעיקר שי התחיל לקבל משכורת מנובמבר בחברה, ולפני זה גם כן היו שבעה חודשים שגורם קיבל דמי ניהול במקום.

- דובר : ממלא מקום.
- גיא זרח : גדי לוי? גדי לוי.
- דובר : ממלא מקום.
- גיא זרח : זו הסיבה לעלייה בהוצאות. אני מניח שזה בשנה הבאה אמור לשמור פחות או יותר על אותם היקפים. עוד סעיף שמשמעותי זה ההוצאות האחרות. פה אמרתי, יש כאן בעיקר ניכיון של המאזנים לשנים קודמות, מחיקה של כל מיני פרויקטים שנעשו לפני הרבה מאוד שנים שכבר לא רלוונטיים.
- מיכל גליק : שמה הם היו? חובות שלא קיבלנו? כל מיני,
- שי שדה : היו בספרים.
- גיא זרח : חובות אבודים.
- שי שדה : היו בספרים פרויקטים משנת 2014 שלא איפסו אותם בכרטסת. היו דברים באמת ישנים, מעל עשור בספרים.
- טל מדר : שלא היה לא הייתה תשתית לגבות את הכסף?
- שי שדה : לא. פרויקטים שכבר בוצעו, פשוט לא איפסו את הכרטיסים שלהם.
- טל מדר : הם היו,
- שי שדה : הביאו את הכרטיסים משנה לשנה.

- טל מדר: והם היו גרעוניים.
- שי שדה: גם אם הם היו גרעוניים, גם אם לא, הם נרשמו בספרים. ההוצאה כבר שולמה, פשוט לא איפסו את הכרטיס.
- טל מדר: אבל תיאורטית, החברה לא אמורה להיות בפרויקטים גרעוניים, כאילו.
- שי שדה: קודם כל, את צודקת. להגיד לך שזה לא היה בעבר, אני לא יודע להגיד לך את זה עד הסוף.
- טל מדר: אוקיי. זה מה שאני מנסה להבין.
- שי שדה: אבל,
- טל מדר: זה מעולה שעשו את הניכיון, אני מנסה להבין.
- שי שדה: תכף בסוף הדברים של גיא אגיד כמה מילים, כי מאוד חשובה ההערה שלך, כי זה גם מסביר הרבה את הגירעון המצטבר. בסדר?
- גיא זרח: אני רק אוסיף שזה גם פרויקטים שנעשו, וגם לפעמים החברה הזאת מעצם טבעה מנסה דברים, משקיעה, מוציאה כספים בשביל לבדוק כל מיני דברים, כל מיני היתכנויות של פרויקטים שבסוף לא יוצאים לפועל. אז זה גם דברים שלפעמים משקיעים בהם כסף ונמחקים לאחר מכן. אז בשורה התחתונה, ההפסד של החברה הסתכם בסביבות 1,400,000 ש"ח. שוב, חלק גדול ממנו זה ההוצאה החד פעמית הזאת של המחיקה של העבר.
- שי שדה: אני, אני רוצה רגע להוסיף שתי מילים. קודם כל, הדוח הזה הוא דוח שלראשונה קודם כל רואי החשבון גזית שנה ראשונה מלווים את החברה הכלכלית. הם הרבה מאוד שנים מלווים את מי לב. בתהליך שעשינו בהחלפת רואה חשבון, שזה גם תהליך שהוא לא פשוט, תהליך מורכב, ראינו את החשיבות של הסתכלות אחת של רואה חשבון של שתי החברות שקשורות אחת בשנייה, כי יש הרבה פעמים התחשבוניות בין החברות. אבל הדוח הזה משקף נכונה ונאמנה את המצב של החברה הכלכלית, בסדר? המצב הוא לא מצב טוב, אנחנו עובדים עליו. יש פה גירעונות מצטברים משנים, הרבה מאוד שנים אחורה, מהרבה מאוד פרויקטים שהחברה הכלכלית לקחה בשם המועצה ולא קיבלה את התמורה. זה יכול להיות

בפרויקטים כמו בית ליד, כמו תנובות, הרבה דברים שהחברה הכלכלית עשתה. המועצה כמובן תומכת כרגע, החברה הכלכלית סועדת על שולחנה של המועצה, ואני מאמין שזה ישתנה בקרוב מאוד. אבל זה המצב נכון לעכשיו, בסדר?

רועי מימון: איזה פרויקטים אמורים להתבצע?
שי שדה: יש לנו כרגע פרויקט. אם היית בישיבה הקודמת אז הצגנו בעצם את הפרויקט הפוטו וולטאי שאנחנו הולכים לבצע על המאגר.

רועי מימון: כי אם לא יהיו מחזורים אז זה לא יחזיק.
שי שדה: סליחה?

רועי מימון: אם לא יהיה מחזור גדול של פרויקטים, זה לא ישתנה.
שי שדה: נכון, נכון. וגם אנחנו מקווים שפרויקטים של אזורי התעשייה שלנו, גם בבית ליד וגם השינוי תב"ע שאנחנו רוצים להביא לאזור התעשייה, יביאו להכנסות משמעותיות בפיתוח. ואז נוכל להגיע למחזורים גדולים ולכסות את הפערים.

רועי מימון: חייבים מחזור כזה,
גיא זרח: זה לא בשנה הקרובה.
שי שדה: זה לא, אנחנו לא נסגור ב 2026 את הפער.
אלי אטון יו"ר: טוב חברים, אם יש למישהו שאלה? אנחנו נעבור לנושא הבא. זו רק הצגת הדו"ח, אז תודה רבה לכם. אוקיי חברים, הגיעו כולם? בסדר.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: שמעתי שיש איזושהי הפתעה קטנה. חלקכם מכירים מהשם, רובכם מהשם ולא באמת מהמציאות, את בית רומי. כולכם מכירים ושמעתם על מאירה שזכתה בפרס הנשיא. הייתה לי הזכות לפני שנה, כולל חברי המליאה מכפר הס וחירות.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: אז את מאירה כולכם מכירים, ולפני כשנה התחלנו פרויקט בבית רומי שקוראים לו רק שרים, בהובלתו של בן צוקר מעין שריד המדהים, שבא כל

שבוע ושר עם הילדים המדהימים האלה שירים, והם שרים ביחד. זה המנהיג שלהם ארז היה בן 18 לפני חודש.

מאירה: אני רק רוצה נגיד שאתה גבר, אבל אנחנו לא מרשים שאף אחד יספר. ספר מה עשו לך בבית רומי? הם לא שמעו.

דובר: חוקיות.

מאירה: חוקיות, חוקיות.

דוברת: למה לא הזמנתם אותי? למה לא הזמנתם?

מאירה: יש לנו מסיבות חוקיות גבוהות. אנחנו מאוד מעודדים שתיית אלכוהול בבית רומי.

אלי אטון יו"ר: ואני רוצה להגיד לכם עוד דבר, חברים, עוד שני משפטים.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: אני רוצה להגיד, גם כשקשה ולא פשוט במועצה וזה מאתגר, אז אני מגיע לבית רומי לאיזה חצי שעה עם הילדים המדהימים האלה, זה נותן לי כוח ונותן באמת השראה, ונותן את הפרופורציה לדעת במה אנחנו עוסקים, מה הדברים החשובים בחיים. אז כן, אנחנו נתעסק בתפעול, להתעסק בכך גזם או לא גזם, יש פח או אין פח. הדברים האלה בסופו של דבר, מה שמחזק אותנו כקהילה זה המשפטים האלה. תקראו פה שכולנו מיוחדים, כולנו שונים וכולנו שווים. זה מהקיר לזכרו של אלון זוהר. אלון זוהר ממשמרת. וזה החוזק של הקהילה שלנו, לראות את כולם ולהבין שכולנו שווים. כל מי שנמצא פה שווים, וכל זה בזכותה של מאירה שעושה עבודת קודש. באמת אני תמיד אומר שמאירה היא מתנת אל. היא מתנת אל לכולם, להורים, היא מתנה לילדים, היא מתנה ללב השרון. כשמה כן היא והיא מאירה באמת את כל האזור שלנו. ואני גאה, לא הזכרתי את זה בדו"ח ראש המועצה, אני גאה כשחנכנו את הדגל הכי גדול במדינה במושב ניצני עוז ששייך לכל לב השרון, וזה גאווה לכלל מדינת ישראל. הבאנו ביחד עם קק"ל את הזמר דניאל וייס, אתם בטח מכירים את השם. השיר הראשון שהוא שר, הוא שר קאברים של זמרים מוכרים, השיר הראשון שהוא שר, הוא שר

את זה ביחד עם רק שרים. הם הופיעו על הבמה מול נשיא המדינה והייתה זכות גדולה ומדהימה. מצאתי לנכון להביא אותם לכאן לתת להם את הכבוד לפני ראש השנה, ולתת לנו את הכוח להבין מה זאת קהילה, מה זה חוסן, מה זה חוזק. תראו את הילדים החזקים והמדהימים האלה. אז קדימה.

מאירה : אני רק רוצה להגיד שני דברים. ניר זוהר הוא התאום של אלון והוא מתנדב אצלנו, אז זה כוח אדיר. הדבר השני שאני רוצה להגיד זה שחסרה פה מישהי נורא משמעותית, ואת המישהי המשמעותית הזאת אתם נותנים, המועצה, קוראים לה ללי לביד. ללי לביד מהממת.

אלי אטון יו"ר : סליחה.

מאירה : היא כרגע ביוון, ומי שמכיר אותה יודע שהיא לגמרי לא מנותקת ועסוקה כבר בפרויקט הבא למען כולנו, אבל היא מאוד חסרה כאן. היא מקדמת את עולם שוני הצרכים בשיתופי פעולה יוצאים מן הכלל. הגייגית התוססת הזאת, בשקט ובצניעות, עושה חסדים ובעיקר פועלת במקצועיות בלתי נלאית למען כולנו. בעינינו, עבודה עם שוני צרכים זו התרומה לכולנו כקהילה. נמצאות פה גם אימהות ונמצאים אבות, ואנחנו גם להם, ובעלים שמתנדבים, ואולי גם זה חשוב להגיד, בלי הביחד הזה של כולנו המנגינה שלנו נשמעת אחרת. תודה רבה ללב השרון שבוחרים לשים את הלב במקום הנכון. תודה רבה על ללי לביד.

אלי אטון יו"ר : אנחנו כעשינו את הרה ארגון מחדש, מדובר על עוד משימות ועוד משרות, אז זאת אחת המשרות שנותנת ערך מוסף מטורף ללב השרון. היא עובדת בחסד עליון, היא חיה את הילדים, היא חיה את שוני הצרכים, היא נמצאת איתם כל הזמן ועושה. היא לא עובדת מועצה, אנחנו חווים אותה בשליחות המדהימה שהיא עושה שאפו בכל רגע, ואנחנו גאים בזה שהצלחנו להביא אותה ללב השרון כדי שתיתן את המענה הזה.

מאירה : ממש. הבחירה לשים תפקידים כאלה.

אלי אטון יו"ר : אוקיי.

מאירה: והתודה לבן הוא מעין שריד. זה הכל בית מקומי, תודה על הביחד שלנו ותודה לכולכם שאתם מאפשרים את זה. הייתה נשיר קצת? אבל אנחנו לא שרים בלי ארז. מה אתה מבקש מהם? שימחאו כפיים, שישירו מה?

בן צוקר: שישירו גם.

אלי אטון יו"ר: בחרנו שירים שאתם מכירים.

דוברת: שיגיד ארז ערב טוב קיסריה.

(שירים)

(הפסקת הקלטה)

אישור עדכון שם רחוב עין ורד

אלי אטון יו"ר: הנושא הבא שלנו אישור עדכון שם רחוב עין ורד.

אורנה הדר: היה טעות כתיב שזיף במקום שיזף. אז צריך לתקן. זה צריך אישור י676.

אלי אטון יו"ר: אוקיי.

אורנה הדר: במקור היה שיזף עשו שזיף. מישהו שם לב שזה שזיף.

אלי אטון יו"ר: חברים.

דובר: איפה רשום?

אורנה הדר: לא, ברחובות.

אלי אטון יו"ר: משרד הפנים,

אורנה הדר: משרד הפנים,

אלי אטון יו"ר: חברים אנחנו רוצים להמשיך.

ניסן כנפי: נתן בטעות, ישב בטעות ברשומות שלו רחוב השיזף כרחוב השזיף, ולכן

היינו צריכים לעבור את התהליך מחדש. אנחנו נמצאים למעשה בסוף

התהליך, אחרי ישיבת ועד, הישיבה אושרה. פרסמו חודש שלם לתושבי

הרחוב ולכלל הציבור ולא היו התנגדויות, וכרגע אנחנו נמצאים בשלב

הסופי של לפני האישור של משרד הפנים, שאנחנו צריכים לתת את האישור

שלנו לשינוי רחוב השזיף לרחוב השזף.

דובר: יאללה.

דוברת: באמת יאללה.

אלי אטון יו"ר: רבותיי, בואו נצביע, בואו נקצוב את הזמן. מי בעד, שירים את ידו? פה אחד תודה רבה.

אישור הארכת שירות לעובדים

אלי אטון יו"ר: הנושא הבא אישור הארכת שירות לעובדים. ניסן.
 ניסן כנפי: יש לנו חמישה עובדים שעברו את הגיל של יציאה לגמלאות וביקשו להמשיך. המערכת גם ביקשה אותם, ולמעשה הייתה לנו בוועדת הארכת שירות מעבר לגיל הפרישה שהתקיימה לפני שבועיים. אישרנו את כל העובדים האלה, וכרגע אנחנו צריכים את האישור שלכם על מנת שנוכל להפעיל את זה,

דובר: כמה זמן?

ניסן כנפי: דה פקטו.

דובר: עד גיל 70.

ניסן כנפי: אז אני אקריא שם, שם. אתם רוצים שאני אסביר מה קורה?

דוברת: רגע אבל אתם תגידו מומלץ לא מומלץ.

ניסן כנפי: אנחנו כולנו מגישים את מה שהמלצנו.

קובי רייך: ניסן, מה זה אומר מבחינת התנאים הסוציאליים? מה זה אומר?

ניסן כנפי: ממשיך אותו דבר.

קובי רייך: גם ותיקות?

ניסן כנפי: הכול הכול.

(מתארגנים)

אלי אטון יו"ר: ברשותכם, אני רוצה לעשות את זה קצר. חברים. קיבלתם את הנתונים, יש פה חמישה עובדים כאשר היחידה שעברה את גיל 70 זאת זיווה יהודה. בגלל שעברה את גיל 70, שלחנו לכם גם את הפרוטוקול של ועדת, ועדת ההשמה ברשותו של היועץ המשפטי שלנו. ההחלטה היא בהמלצה חמה של מנהלת בית הספר. היא דמות משמעותית במשך שנים בבית ספר בכר רוסו שעושה את עבודתה נאמנה, וביקשה להאריך לעוד שנה. אני, בהיכרות ובבדיקה מול בית הספר, נתתי את הסכמתי, וכמובן שזה עבר את ועדת

הבחינה שהמליצה לאשר את המשך העסקתה לשנה אחת נוספת, בלבד, וכמובן כפוף להחלטת מליאת המועצה. יש לכם עוד כמה נהגים ישראל עדווי, אברהם זגדון.

דובר : איציק, אם המלצתם אתם למה צריך עכשיו?
אלי אטון יו"ר : לא, צריכים את האישור. אנחנו מבקשים, אחרי בחינה שלנו, הכל קיבלתם, אנחנו מבקשים את אישור המליאה. מי שנגד שירים את ידו.

יוסי דיין : שאלה, מעבר לגיל 70.
אלי אטון יו"ר : רק תיזהר, בהצבעות שאתה עושה ככה ואומר שאלה, הצבעת. אני צוחק, כן?

יוסי דיין : אני יודע שמעבר לגיל 70 אי אפשר להעסיק ברשות.
אלי אטון יו"ר : אפשר.
לאון אליעזר : רגע, אני אסביר.
אלי אטון יו"ר : הוא יסביר.
יוסי דיין : אני מבקש לקבל את ההסבר.
לאון אליעזר : אני אסביר. יש חוזר מנכ"ל משרד הפנים שמדבר על הארכת כהונה של עובדים.

יוסי דיין : עד גיל 67 זה הגיל הפרישה?
לאון אליעזר : לא, לא. בסדר נכון.
יוסי דיין : עד גיל 70 ראש המועצה יכול לאשר.
לאון אליעזר : יפה. מעבר לגיל 70 יש אפשרות. סעיף 13 בנספח לחוזר המנכ"ל אומר בצורה מפורשת שככל וראש המועצה מעוניין בהמשך העסקה של אותו עובד מעבר לגיל 70, בסדר? הוא רשאי בכפוף להסכמת המליאה.

יוסי דיין : המליאה.
אלי אטון יו"ר : שזה המליאה.
לאון אליעזר : וכמובן בהמלצת הוועדה.
אלי אטון יו"ר : ולכן אנחנו מביאים את זה למליאה.
יוסי דיין : לא, לא. בסדר.

אלי אטון יו"ר: זאת אומרת ששאר המינויים הם מינויים שמאושרים בהסכמת ראש מועצה, אבל המינוי הזה הוא היחיד למעשה שדורש.

יוסי דיין: כן.

אלי אטון יו"ר: אני מבקש את האישור שלכם לגבי המינויים האלה. כולם בעד?

לאון אליעזר: כן.

אלי אטון יו"ר: תודה רבה. בואו נעבור לנושא הבא.

הסכם מסגרת חכ"ל מועצה אזורית לב השרון

אלי אטון יו"ר: הסכם מסגרת חכ"ל מועצה אזורית לב השרון. לאון, בבקשה.

לאון אליעזר: זה שי.

אלי אטון יו"ר: שי?

שי שדה: קיבלתם, וואו, לא רואה כלום מכיוון שחשוד.

אלי אטון יו"ר: לכן אני חוזר בישיבת מליאה הבאה יהיה פה מסך שלא נצטרך לכבות את האור.

שי שדה: קיבלתם במייל, אמנם באיחור קל כי הייתה איזה טעות סופר, את הסכם העקרונות בעצם, הסכם מסגרת של התקשרות בין החברה הכלכלית לבין המועצה. בעצם זה מהות ההתקשרות בין החברה לבין המועצה, כי היות והחברה היא חברה בע"מ והיא בעצם חברה עסקית לכל דבר ועניין, אז צריך להסדיר את ההתקשרות שלה מול המועצה.

לאון אליעזר: על אף שהיא זרוע ביצועית לחלוטין.

שי שדה: כן, בבעלות 100%. בבעלות 100% של המועצה, עדיין יש כאן התקשרות. בעצם החוזה הזה מאפשר לנו,

יוסי דיין: מי דורש?

לאון אליעזר: חוק.

אורנה הדר: משרד הפנים.

לאון אליעזר: כן.

אורנה הדר: הסכם מסגרת.

שי שדה: בעצם העיקרון העיקרי שלו זה שאנחנו מאפשרים לחברה הכלכלית לעבוד מול המועצה בהסכם מוסדר. כאשר בתוך ההסכם הזה, אם תשימו לב, בסוף יש נספח שאנחנו קראנו לו הזמנת עבודה או מזכר לביצוע ההתקשרות. בעצם המועצה באה ואומרת, אני רוצה להתקשר עם החברה הכלכלית, יחד עם זאת, כאשר תגיע עבודה ספציפית אנחנו נדון על העבודה הזאת, נגיד מה היקף העבודה, מה היקף התקורה של החברה הכלכלית וכיוצא בזה.

רועי מימון: יש מינימום לתקורה, שי?
שי שדה: אנחנו הגדרנו פה תקורה של 5%. יחד עם זאת רשמנו שיכול שהתקורה תהיה נמוכה יותר או גבוהה יותר, וזה נורא תלוי באופי הפרויקט. כי אם עכשיו ייכנס פרויקט של 100,000 ש"ח לשפץ איזושהו משהו שיטילו על החברה הכלכלית, אז אתה מבין ש 5% זה אפילו לא היה העלות של קיום המכרז. ואם בעזרת השם יגיעו עשרות מיליונים או מאות מיליונים מהמדינה לפתח את אזור התעשייה בית ליד או טייבה, אז אולי 5% זה הרבה. אז הגדרנו פה מינימום, הגדרנו סכום,

דובר: נתון לשינוי 5%.
שי שדה: בדיוק. חשוב לי להגיד, גם רשמתי את זה במייל ואתם רואים פה שכל הנושא של הביטוח מחוק, כי יש לנו עדיין דין ודברים יחד עם יועצי הביטוח של המועצה, יחד עם היועץ המשפטי שלנו של המועצה, כדי רגע לדייק איזה ביטוחים בדיוק אנחנו נדרשים לעשות ואיזה מהביטוחים נכללים כבר גם ככה בתוך מסגרת הביטוחים שהמועצה עשתה. זהו, אם יש למישהו שאלות ספציפיות אני אשמח לענות.

אפרים חגי'ג: פרויקט עובר דרך המליאה כשהוא עובר דרך החברה הכלכלית?
שי שדה: לא, זה הרעיון. ברגע שאתה חותם על הסכם מסגרת, אתה לא צריך לבוא עם כל פרויקט למליאה. אתה תבוא עם פרויקט למליאה כאשר הפרויקט לצורך העניין אולי פורץ מסגרת, או אולי בסכום שהוא כל כך יוצא דופן שאולי צריך שהמליאה תתערב בו. אבל הרוב זה בעצם,

- אפרים חגי'ג': מי קובע אם הוא פורץ מסגרת?
 שי שדה: יועץ משפטי.
- לאון אליעזר: מעבר לתקורה שהיא בהסכמה.
 אפרים חגי'ג': מה?
- לאון אליעזר: מעבר לתקורה שהיא בהסכמה.
 אפרים חגי'ג': כן, אבל יש פה איזה סעיף שאומר את זה?
- לאון אליעזר: כן, כן.
- אורנה הדר: יש לך מגבלה על התקורה ל 5%. פחות מזה אין בעיה, יותר מזה.
 לאון אליעזר: אתה מאשר היום את המסגרת, זו המטרה של האישור שלכם היום כמליאה. אתה מאשר את המסגרת, את ההסכם, את ההתקשרות בעצם. כי עד היום החברה הכלכלית עבדה בלי הסכם מסגרת, לצערנו, בסדר? מהיום המטרה הייתה לתקן ולייצר את המסגרת הזאת. אז כל דבר שפורץ מסגרת, כמו ששי אמר, צריך לעבור אישור מליאה.
- מיכל גליק: נגיד מחר רוצים, חס וחלילה, לשים תאים סולריים על גגות בתי ספר?
 (לא ברור)
- דובר: חס וחלילה.
- מיכל גליק: זה משהו שיעבור במליאה? או שזה משהו שהוא?
- שי שדה: יכול להיות מה שיבוא למליאה זה לא ההתקשרות האם החברה הכלכלית תבצע כן או לא, זה ההסכם הרעיוני העקרוני אם אתם רוצים או לא רוצים.
- אלי אטון יו"ר: אבל אמרנו שנביא להחלטת המליאה,
 מיכל גליק: אוקיי.
- אלי אטון יו"ר: את הקונספט.
- אורנה הדר: הנכס הוא נכס של המועצה.
- שי שדה: אם תרצו לבנות עוד בית ספר, אז תצטרכו לקבל החלטה.
- דובר: פנל סולרי לכל תלמיד.
- אלי אטון יו"ר: מה?
- דובר: פנל סולרי לכל תלמיד.

(מתארגנים)

שי שדה:

זהו. רק חשוב לציין שגם הנושא של מימון, כלומר מי מממן את התשלום, מופיע כאן. כי הרבה פעמים יכולה להיות סיטואציה שהחברה הכלכלית תנהל את הפרויקט, אבל מי שיממן את הפרויקט בכלל זו המועצה, בסדר? או מפעל הפיס. זהו, שאלות? אני פה. אם לא,

אלי אטון יו"ר: אוקיי. תודה רבה לכם. מי מתנגד? נמנעים? בעד? פה אחד, תודה רבה. אנחנו נעבור לנושא של תב"רים, שרון ברשותך, קדימה.

(מתארגנים)

תב"רים

שרון עזרן:

טוב, אני אדבר על התב"רים. קודם כל,

אלי אטון יו"ר: חבר'ה, תקשיבו כדי שכולנו נעקוב אחרי זה.

שרון עזרן:

בעצם מהלוואת פיתוח של המיליון מה שנשאר יתרה, הייתה לנו יתרה של מיליון ו 737 אלף, אז אנחנו עכשיו ממשיכים את הפיתוח. פיתוח מגרשי ספורט, יש לנו הרבה מגרשי ספורט ברחבי המועצה שצריך לתקן, גם את התאורה, גם את העמודים, גם את, ויש שמה כל מיני הערות למיניהן. ויש לנו הצעות מחיר לכל מגרש ומגרש בכל מושב ומושב. אנחנו מדברים על כל 18 המושבים, זה 200,000 ש"ח. צילומי אוויר כולל פענוח פיתוח השוואתי, זה בעצם צילום אוויר יזום של הרשות שמצלמת את כל המועצה. בעצם אנחנו גם מצלמים את השכבות של המועצה בכל ההיבטים, וגם מצלמים את, עושים סקר של מערכות ניקוז. זה גם מצילום האוויר וזה נדרש על ידי ועדת תכנון ובנייה. שיקום אנדרטאות הנצחה 100,000 ש"ח. זו בעצם הייתה איזו הבטחה שאנחנו נשתתף ב 15,000 ש"ח לכל מושב שיעשה אנדרטת הנצחה.

אלי אטון יו"ר: חד פעמי.

שרון עזרן: חד פעמי.

אפרים חגי'ג: מה זה יעשה? יש לכם לא?

אלי אטון יו"ר: שיקום, שיפוץ.

- שרון עזרן : שיקומים.
- אפרים חגי' : נעשה, ישפץ, בסדר.
- אלי אטון יו"ר : 15,000. חד פעמי.
- שרון עזרן : הקמת מועדון נוער משמרת המועצה בעצם משתתפת בערך בין 250 ל 300 אלף ש"ח בהקמת מועדון.
- דובר : מה איזה מאצ'ינג?
- שרון עזרן : זה לא מאצ'ינג? זה כמעט הרוב של המועדון.
- אלי אטון יו"ר : זה סכום שיוצא מהזכות שיש למושב משמרת.
- שרון עזרן : למושב משמרת.
- אלי אטון יו"ר : זה כהלוואה לפיתוח.
- שרון עזרן : כן, אבל כספי פיתוח יורדים מהכרסות של משמרת.
- אפרים חגי' : אתה צריך לרשום את זה.
- שרון עזרן : כן. זה,
- אפרים חגי' : בזמנו רשמת.
- שרון עזרן : אז אני אוסיף את זה, שצריך שהסכום של ה 250 ירד מהכרסות של מושב משמרת מהפיתוח. מושב בני אביב מחלקת רווחה,
- מיכל גליק : מה זה 250? אני הבנתי 150 זה,
- שרון עזרן : 250 המועצה משקיעה.
- אלי אטון יו"ר : מיכל זה, בסדר?
- מיכל גליק : כן.
- שרון עזרן : מבנה לרווחה,
- אלי אטון יו"ר : את רוצה 150? אני אתן לך 150.
- שרון עזרן : אנחנו לא בונים את הקומה השנייה של מחלקת רווחה שאמורה לעלות בערך 4 מיליון ש"ח. החלטנו לקנות שני מבנים יבילים ולהציב משרדים של עובדות סוציאליות. שדרוג מקלטים,
- מיכל גליק : לא אישרנו שדרוג מקלטים?
- אלי אטון יו"ר : נסביר מה זה.

- שרון עזרן: בזמנו נעשה על ידי פיקוד העורף, אבל אי אפשר בלי השלמות שהרשות צריכה לעשות, כמו חיבורי,
- אלי אטון יו"ר: מים וביוב. כל הדברים החיצוניים זה על הרשות.
- מיכל גליק: רגע, אבל אצל מי אתם עושים?
- שרון עזרן: לא, לא. מקלטים שהיה שיפוץ אנחנו עושים להם את ההשלמות של מים וביוב.
- מיכל גליק: אה. או קיי.
- שרון עזרן: סקר מיפוי תשתיות עירוניות זה סקר של תמרורים שאנחנו עושים כחלק מהסקרים שלנו, ממפים את כל התשתיות בכל הרשות על מנת שנדע בעתיד לקבל החלטות.
- דובר: הסקר הזה נחוץ בכספי פיתוח, וזה לא מכספי שוטף? תב"ר.
- דובר: 100 אלף ש"ח בשוטף?
- שרון עזרן: קודם כל זה לא, קודם כל, זה דברים רק מתב"ר. אבל בסופו של יום הייתה בקשה לעשות את הסקר הזה, ואני מעלה בפניכם את זה.
- דובר: הסקר הזה בר ביצוע ומיידי, או שזה סקר עתידי?
- שרון עזרן: במיידי.
- דובר: מה?
- שרון עזרן: במיידי.
- דובר: ביצוע?
- שרון עזרן: כן.
- דובר: לא כמו סקר הכבישים שנעשה והכבישים נשארו פגומים.
- שרון עזרן: סקר כבישים זה משהו ברמה של בין 60 ל 70 מיליון שקלים.
- אלי אטון יו"ר: אנחנו נתחיל אותו בתחילת 27' שנת 2027.
- שרון עזרן: שדרוג, שנקבל את הכסף. לקבל את הכסף מה. שדרוג, בדק בית. זה התוספת. אנחנו אישרנו מיליון וחצי והיו צריכים עוד 220 אלף שקל בשביל להזמין את הבדק בית של מוסדות החינוך. הלוואות פיתוח. זה בעצם מההלוואה, אני מפה מוסיף להלוואה ומפה אני מוריד, כי בסופו של יום

אני מקטין את ההלוואה, את התב"ר של ההלוואה. ובעצם אנחנו כמעט כל ההלוואה של 5 מיליון שקלים מיצינו. הלאה. תכנון והגשת תב"ע תוכנית בניין עיר לאזורי תעשייה ועסקים קטנים. בעצם החברה הכלכלית הולכת לעשות עכשיו תב"עות באזורי התעשייה. 660 אלף שיקול זה כסף שקיבלנו השתתפות מהחברה לטיפול בתאגיד המים, ואנחנו בעצם משתמשים בזה עכשיו בתבר הזה, שזה יוצא לקרנות לא מתוקצבות. אני בעצם מכניס את הכסף מהתאגיד לקרן מתוקצבת ומוציא לטובת הביצוע, שזה שהתב"ע הזו זה מאות אלפי שקלים. אנחנו מתחילים בעצם את התהליך.

מה זה לקחת את זה בתור הלוואה מהתאגיד?

רועי מימון :

לא, לא את הלוואה שלהם, את ההשתתפות הם משתתפים. הרי חלק מהתב"ע הזו. וכל השאר זה שיקום הצטיידות לחמ"ל שער אפרים זה מההתיישבות, קיבלנו 200,000 שקלים. ציוד חירום עוד 40 אלף שקלים, לא קשור אלינו. שדרוג חנייה קריית חינוך דרור זה החנייה שעשינו עכשיו ב 120,000 שקל. שדרוג מערכות בטיחות באולמות ספורט 28,000 שקל. לקחתי מהקרנות. לא צריכים לפיתוח. עוד קצת כסף להשלים את הרישוי, אה. רישוי עסקים באולמות ספורט. תחשוב חוקי עזר לפיתוח זה מקרנות הפיתוח. בעצם אנחנו, הטל. כל החוקי עזר שאישרנו בעבר, אנחנו עושים עכשיו תחשיבים מחדש. גם משתמשים בתב"עות חדשות וגם אנחנו רוצים בעצם, אה. לתקן את חוקי העזר ואת ההגדרות ככה שכל הפל"ח, בעצם, לא ייכנס בנפח אלא רק יהיה לפי מטר פיתוח רגילים, זה חשוב מאוד לטובת התושבים. שדרוג התשתיות מושב חירות 75,000 שקל. זה בעצם כביש שאנחנו עושים מהקרנות של חירות, כביש ומדרכה. ומענק יתרות מבני פיס זה קיבלנו מהפיס 202 אלף שקל. החלפת כיסאות בקריית חינוך.

מושבים באשכול פיס.

דובר :

שרון, היתרה הלא מתוקצבת,

רועי מימון :

כן.

שרון עזרן :

זה אחרי שהתב"רים האלה ירדו, או לפני שהם ירדו?

רועי מימון :

- שרון עזרן: לא, קודם כל זה לא. אף אחד מהתב"רים האלה זה לא ביתרה, למעט הקטנים, ה 28.
- רועי מימון: אבל אוקיי,
- שרון עזרן: 360.
- רועי מימון: היתרה פה זה לפני שהם ירדו או אחרי?
- שרון עזרן: לפני.
- רועי מימון: לפני?
- שרון עזרן: בשביל להראות מה יש לפני ואחרי זה.
- רועי מימון: אוקיי. אז צריך לסמן רק. לציין רק מה יורד מזה ומה לא מזה.
- שרון עזרן: אז 1.537 ירד 28, וירד 360 אלף שקל, ויישאר בערך, 900,000 שקל. עוד פעם, היתרה היא לא גדולה. עברנו על יתרות גדולות יותר שיכולנו להשתמש, ולכן אנחנו לוקחים הלוואות לפיתוח.
- רועי מימון: זה ה 5 מיליון.
- שרון עזרן: זה ה 5 מיליון בסוף, נשאר לנו אם אנחנו מורידים מה 1.37 מיליון, 1.537 מיליון, יישאר לנו בערך 200 אלף שקל יתרה מכל ה 5 מיליון. ואם לא נצליח להגדיל את הקרנות, אולי נצטרך עוד הלוואות להמשיך, לפתח את המועצה.
- אלי אטון יו"ר: טוב. אוקיי חברים.
- שרון עזרן: כן.
- אלי אטון יו"ר: מי מתנגד? אם יש התנגדות ספציפית? מי נמנעים? רק, (מתארגנים)
- שרון עזרן: בסדר. אז כולם מאשרים את התב"רים?
- אלי אטון יו"ר: רק שנייה חברים, שנייה. מי מתנגד? מי מתנגד? כן, מי נמנע?
- אפרים חגי'ג: על מה?
- אלי אטון יו"ר: מי בעד?
- אפרים חגי'ג: על מה?

אלי אטון יו"ר: על התברים.

אלי אטון יו"ר: אושר פה אחד. חבר'ה, תודה רבה. חברים, אני רוצה לאחל לכם שנה טובה.

מיכל גליק: שנה טובה.

אלי אטון יו"ר: רק תבדקי מול אפרים חגי' אם הוא בעד, נגד.

סיום הקלטה